RegentOteline vardigimdaMarla , bornozla lobide bekliyordu. Beni isten arayip, jimnastik, kütüphane, çamasir yada is çikisi için ne halt planliyorsam ekip, kendisini ziyaret etmemi istedi.

Marla'ninaramasinin sebebi bu, çünkü benden nefret ediyor.

Kolajenyatirim fonuyla ilgili hiçbir sey söylemiyor.

Marla'ninsöylemeye çalistigi sey, ona bir kiyak yapip yapamayacagimla ilgili. Ögleden sonra yatakta yatiyormus.Marla ,Meals onWheels'inMarla'nin ölü komsularina teslim ettigi yemeklerle yasiyor;Marla yemekleri komsularinin yerine teslim aliyor ve onlarin uyudugunu söylüyor. Uzun lafin kisasi, bugün ögleden sonraMarla yatakta yatip,Meals onWheels'in ögle vakti ile saat iki arasi yapacagi teslimati bekliyormus.Marla'nin birkaç yildir saglik sigortasi yokmus, o yüzden vücuduna bakmayi birakmis, fakat bu sabah vücuduna baktiginda koltuk altinda bir yumru kesfetmis ve yumrunun etrafindaki sislikler sert ve ayni zamanda da hassasmis ve sevdigi insanlari korkutmak istemedigi için onlara söyleyememis ve eger bu yumru önemli bir sey degilse doktora verecek parasi da yokmus ama biriyle konusma ihtiyaci hissetmis ve bu kisinin de koltuk altina bakmasi gerekiyormus.

Marla'ninkahverengi gözlerinin tonu, ocakta isitilip, sonra da soguk suya atilan bir hayvan gibi. Buna volkanize , galvanize veya tavlanmis diyorlar.

Eger yardim edip bakarsam,kolajen olayini affedecegini söylüyorMarla .

Tyler'iaramadigi, çünkü onu korkutmak istemedigi gözümden kaçmiyor. Onun kitabinda ben nötrüm, ona borçluyum.

Yukari odasina çikiyoruz veMarla bana tabiatta yasli hayvanlar görmedigimizi çünkü yaslari ilerleyince hayvanlarin öldügünü söylüyor. Hastalanirsa veya yavaslarlarsa, daha güçlü hayvanlar onlari öldürüyormus. Hayvanlar yaslanmiyorlarmis.

Yatagina uzaniyor, bornozunun kusagini çözerken, kültürümüzün ölümü yanlis bir sey haline getirdigini söylüyor. Yaslanmis hayvanlar dogal olmayan istisnalar olmali diyor.

Hilkat garibeleri.

Kolejdeyken bir sigilimin oldugunu söylüyorum, bu aradaMarla'nin bedeni soguk ama terliyor. Penisimin üstünde, ama ona yarak diyorum. Aldirmak için tip fakültesine gittigimi söylüyorum. Sigili. Daha sonra olayi babama anlatmistim. Babam gülüp, salak oldugumu çünkü bu tür sigillerin, doganin Fransiz usulü gidiklamasi oldugunu söylemisti. Kadinlar bunlara bayilirmis ve Tanri bana kiyak yapiyormus.

Ellerim disarisi yüzünden hala soguk vaziyetteMarla'nin yanina çöküp,Marla'nin soguk tenini hissederken, parmaklarimin arasindaMarla'nin her bir santimini ovustururken,Marla Tanrinin Fransiz usulü gidiklamasi olan bu sigillerin, kadinlarda rahim kanserine yol açtigini söylüyor.

Tip fakültesindeki muayenehanede bir tip fakültesi ögrencisi aletime bir kutu sivi nitrojen sikmisti ve diger sekiz tip ögrencisi de bunu izlemisti. Eger özel saglik sigortaniz yoksa, basiniza gelecek olan budur. Onlar sadece yaraga, penis diyorlardi ve siz ne derseniz deyin, sivi nitrojen sikildiginda, kül suyu ile yakilmis gibi

çok aciyordu.

Parmaklarimla gezinmeyi durdurana kadarMarla buna gülüyor. Bir sey buldugumu düsünüyor olmali.

Nefes almayi birakiyor ve midesi davul gibi geriliyor ve kalbi, iyice gerilmis davul derisinin altindan atar gibi çarpiyor. Ama hayir, sadece konustugum için durdum, durdum çünkü bir dakikaligina ikimizde Marla'nin odasinda degildik. Yillar önceki tip fakültesinin muayenehanesindeydik, yapiskan kagidin üstünde oturuyorduk ve aletim sivi nitrojen yüzünden alev almisken, bir tip ögrencisi çiplak ayaklarima bakip, odayi iki büyük adimda terk etmisti. Ögrenci, üç gerçek doktorla birlikte geri geldi ve doktorlar adami sivi nitrojen ile birlikte bir tarafa ittiler.

Gerçek doktorlardan bir tanesi çiplak sag ayagimi yakaladi ve diger gerçek doktorlarin yüzüne dogru kaldirdi. Üçü ayagimi evirip çevirip, Polaroid resimlerini çektiler ve Tanrinin bir lütfü olarak yarisi donmus ve yari giyinik olan bedenim hiç varolmamis gibi görünüyordu resimlerde. Sadece ayagim vardi ve geri kalan tip ögrencileri görebilmek için yaklastilar.

"Bu kirmizi leke ne kadar zamandir ayaginizda var?" diye sordu bir doktor.

Dogum lekemi kastediyordu. Sag ayagimda bir dogum lekesi vardi ve babam lekenin koyu kirmizi Avustralya ve yaninda küçük Yeni Zelanda gibi göründügünü söylerdi. Onlara bunu söyledim ve bütün heyecan söndü. Aletim eriyordu. Nitrojenli ögrenci hariç herkes disari çikti, muhtemelen o da disari çikacakti ama hayal kirikligina ugramisti ve aleti kafasindan tutup, kendine dogru çekerken hiç gözlerime bakmadi. Sigilden geriye kalan seyin üstüne biraz daha sprey püskürttü. Gözlerinizi kapayip, aletinizin yüzlerce mil uzakta oldugunu hayal etseniz bile, hala aci veren bir histi bu.

Marlaelime veTyler'in öpücügünün biraktigi yara izine bakti.

Tip ögrencisine, buralarda pek fazla dogum lekesi görmüyor olmalisiniz dedim.

Konu bu degildi. Ögrenci, herkesin o lekeyi kanser sandigini söyledi. Genç erkeklerde görülen yeni bir kanser türü varmis. Ayaklarda veya bileklerde kirmizi lekeler ortaya çikiyormus. Lekeler kaybolmadigi gibi, bir süre sonra tüm vücudu sarip, öldürüyormus.

Ögrenci, doktorlarin ve digerlerinin çok heyecanlandigini çünkü bende bu yeni kanserden oldugunu sandiklarini söyledi. Henüz çok az insanda vardi ama hizla yayiliyordu.

Bu yillar önceydi.

Marla'yakanserin böyle bir sey oldugunu söylüyorum. Hatalar olacakti ve belki de önemli olan vücudun küçük bir bölümünün ariza yapma olasiligi yüzünden, bir insanin kendini tamamen unutmamasi gerektigiydi.

"*Olasilik.*" diyorduMarla .

Nitrojenli ögrenci isini bitirdikten sonra bana sigilin birkaç gün içinde düsecegini söyledi. Yapiskanli kagidin üstünde, çiplak kiçimin yaninda, kimsenin istemedigi çiplak ayagimin Polaroid resmi duruyordu. Resmi alabilir miyim diye sordum.

Resim hala odamda, bin aynanin kösesine sikistirilmis vaziyette duruyor. Her sabah ise gitmeden önce aynanin önünde saçlarimi tariyorum ve bir zamanlar on dakikaligina nasil kanser oldugumu hatirliyorum, kanserden de beterdi.

Marla'ya buzun neredeyse alti inç kalinlikta olmasina ragmen, büyükbabamla ilk kez kayak yapmadigimiz Sükran Gününü anlatiyorum. Büyükannem ömrü boyunca sahip oldugu su kötü görünümlü lekeleri örtmek için alnina yada kollarina hep yuvarlak bandajlar yapistirirdi. Ya püsküllü kenarlariyla bandajlar kapli olurdu vücudu yada lekelerin kahverengiden, maviviye siyaha dönüsünü görürdük.

Büyükannem son kez hastaneden çiktiginda büyükbabam onun bavulunu tasiyordu ve bavul öyle agirdi ki, vücudunun orantisinin bozuldugunu hissettiginden dert yaniyordu. Fransiz-Kanada asilli büyükannem öylesine namusluydu ki, insan içine mayo ile asla çikmaz, banyoda çikardigi seslerin duyulmamasi için her zaman küvet muslugunu açardi. Gögsü alindiktan sonra Lourdes imizin Leydisi Hastanesinden taburcu olurken büyükannem, büyükbabama sormustu: "Vücudunun orantisinin bozuldugunu mu hissediyorsun?"

Hayatinin hikayesini özetleyen büyükbabama göre hayat, büyükannem, kanser, evlilikleri ve benim hayatimdi. Bunu her söyleyisinde gülerdi.

Ama Marla gülmüyordu. Onu isitabilmek için güldürmeye çalisiyordum. Kolajen olayi için beni affetmesini istiyordum. Benim bulabilecegim bir sey olmadigini söylemek istiyordum Marla'ya . Bu sabah bir sey bulduysa bile, bu bir hataydi. Bir dogum lekesi gibi.

Marla'nin elinin üstünde Tyler'in öpücügünün yarasi var.

Marla'yi güldürmek istiyorum çünkü ona, Chloe'ye son sarilisimi anlatmak istemiyorum, saçsiz Chloe , sari cilaya batirilmis bir iskelet olan Chloe , kabak kafasina ipek bir esarp baglamis. Sonsuza kadar ortadan yok olmadan önce Chloe'ye son bir kez sarilmistim. Ona korsana benzedigini söylemistim, o da gülmüstü. Bense, plaja gittigimde, sag ayagimi altima alip öyle oturuyordum. Veya Avustralya ve Yeni Zelanda'yi kuma gömüyordum. Insanlarin ayagimi göreceginden ve onlarin beyinlerine ölmeye baslayacagimdan korkuyordum. Bende olmayan kanser simdi her yerde. Tabi bunu Marla'ya söylemiyorum.

Sevdigimiz insanlar hakkinda bilmek istemeyecegimiz o kadar çok sey var ki..

Onu isitmak için, güldürebilmek için, Marla'ya yakisikli ve basarili bir morgcuyla evlenen Dear Abby'deki 33 kadini anlatiyorum. Gerdek gecesinde adam kadini, derisi donana kadar buz dolu bir küvete yatirmis, sonra da yatakta hiç kimildamadan yatmasini saglamis ve kadinin soguk, hareketsiz vücuduyla cinsel iliskiye girmis.

Isin komik olan tarafi ise, kadinin bunu on sene boyunca yapmis olmasi ve on seneden sonra Dear Abby'e yazip bunda bir gariplik olup olmadigini sormasiydi.

14

Destek gruplarini sevmemin sebebi buydu iste, insanlar senin ölüyor oldugunu bildiklerinde, dikkatlerini tam olarak veriyorlardi.

Bu seni görebilecekleri son seferse eger, gerçekten bakiyorlardi. Çek defterlerinin bakiyesi, radyo sarkilari ve kus yuvasi gibi saçlari ile ilgili tüm düsünceler pencereden uçup gidiyordu.

Bütün dikkatlerini sana veriyorlardi.

Konusma sirasinin kendilerine gelmesini beklemek yerine dinliyorlardi.

Ve konustuklarinda hikaye anlatmiyorlardi. Iki kisi konustugunda, bir sey insa ediliyordu, ve sonrasinda iki kisi de öncesine göre degismis oluyordu.

Marla ilk yumruyu bulduktan sonra destek gruplarina katilmaya baslamisti.

Ikinci yumruyu buldugumuz günün ertesi sabahi Marla , iki bacagi bir çorabin içinde mutfaga daldi ve "Bak, ben denizkiziyim" dedi.

"Bunun , erkelerin tuvalete ters oturup, motosiklete biniyormus gibi yapmalariyla hiç ilgisi yok, bu son derece özgün bir kaza." diye devam etti.

Ilk yumru Marla ile Arta Kalan Erkekler Toplulugunda karsilasmamizdan önce çikmisti, simdi de ikincisi peydahlanmisti.

Bilmeniz gereken sey su; Marla hala hayatta. Bana söyledigine göre Marla'nin hayat felsefesi, her an ölebilecek olmasi. Hayatinin trajedisi ise ölmüyor olmasi.

Marla ilk yumruyu bulunca, kucaklarina kivrilmis veya ayaklarinin dibinde yatan, yumusak oyuncak bebek görünümlü çocuklariyla bekleme odasinin üç kenarina siralanmis olan koltuklara çöreklenmis bostan korkulugu annelerle dolu bir klinige gitmisti. Çocuklarin gözleri, bayatlayip bozulmus portakal veya muz gibi çökmüs ve mordu ve anneleri onlarin, kafa derisinin mayalanip enfeksiyon kapmasi sonucu olusmus kepekli, karmakarisik saçlarini kasiyordu. Klinikteki herkesin disleri ince suratlarinda öyle büyük duruyordu ki, dislerin, her seyi ögütebilmek için insanin derisinden çikan kemik parçalari oldugu görülüyordu.

Saglik sigortan yoksa, kendini böyle yerlerde buluverirsin.

Bir sürü ibne çocuk sahibi olmak istemisti ve simdi çocuklar hastaydi ve anneler ölüyordu, babalar ölmüstü bile, çis ve sirke yüzünden kusmuk kokan hastanede otururken, hemsire her anneye ne kadar süredir hasta oldugunu, kaç kilo kaybettigini, çocugunun yasayan bir aile ferdi veya velisi olup olmadigini soruyordu ve kimse daha fazlasini bilmiyorken Marla karar verdi.

Eger ölecekse bunu bilmek istemiyordu.

Klinigin kösesinden, sehir çamasirhanesine yürüdü ve kurutuculardaki bütün kot pantolonlari çaldi ve kot basina on bes papel ödeyen bir saticiya gitti. Sonra da kendine kaçmayan cinsten iyi bir külotlu çorap aldi.

"Su iyi cins olan çoraplar" diyordu Marla , "kaçmasa bile tüyleniyorlar."

Hiçbir sey kalici degil. Her sey yikiliyor.

Diger insan kiç mendillerinin etrafinda olmak daha kolay oldugu için, destek gruplarina gitmeye baslamisti Marla . Herkesin yanlis olan bir durumu vardi. Ve bir süreligine, kalbi atmiyormus gibi olmustu.

Marla, ücreti önceden ödenmis cenaze töreni planlari yapan bir cenaze evinde is bulmustu. Cenaze evinin

sergi salonundan bazen sisko adamlar ama çogunlukla sisko kadinlar ellerinde yumurtalik büyüklügünde krematoryum kavanozuyla çikarlardi ve Marla giristeki masasinda siyah ve toplu saçlari, tüylenmis ince çorabi, gögsündeki yumru ve kaderiyle oturur, "Bayan, kendinizi kandirmayin. O elinizdeki küçücük kavanoza sizin yanmis kafanizin küllerini bile sigdiramayiz. Lütfen gidip bowling topu büyüklügünde bir kavanoz alin." derdi.

Marla'nin kalbi benim yüzüm gibiydi. Dünyanin artigi ve çöpü. Kimsenin tekrar dönüstürerek kullanilir hale getirmek için ugrasmayacagi tüketim sonrasi insan kiçi mendili.

Marla'nin anlattigina göre destek gruplari ile klinik arasinda ölmüs olan bir sürü insanla tanismisti. Bu insanlar ölmüs ve öte tarafa geçmislerdi ve geceleri Marla'ya telefon ediyorlardi. Marla barlara gidiyordu, barmenin adini seslendigini duyuyordu ama telefonu kulagina götürdügünde hat kapanmis oluyordu.

Zamaninda bunun dibe vurus oldugunu sanmisti.

"Insan yirmi dört yasindayken" diyordu, "daha ne kadar düsebilecegini tahmin bile edemiyor. Ama ben çabuk ögrendim."

Marla ilk kez krematoryum kavanozu doldururken maske takmamisti ve sonra burnunu temizlerken, Bay Bilmemkimin siyah kalintilari mendilin üstüne yapismisti.

Paper Sokagindaki evde telefon bir kere çaldiginda cevap verince hat kesilmis oluyordu ve arayanin Marla'ya ulasmaya çalisan biri oldugunu biliyorduk. Bu olay tahmin edebileceginizden çok daha fazla tekrarlanmisti.

Apartman dairemin havaya uçmasi ile ilgili olarak bir dedektif Paper Sokagindaki evi aramaya baslamisti ve Tyler gögsünü omzuma dayamis vaziyette kulagima fisildiyordu, telefonu öbür kulagima koymustum ve dedektif ev yapimi dinamit yapabilecek birini taniyip tanimadigimi soruyordu.

"Trajedi ve ölüm karsisinda" Tyler kulagima fisildiyordu, "felaketler benim gelismemin dogal bir parçasidir."

Dairemi havaya uçuran seyin buzdolabi oldugunu söyledim dedektife.

"Fiziksel güç ve mal varligi ile baglarimi kopariyorum" Tyler fisildamaya devam ediyordu "çünkü ancak kendimi yok edersem, ruhumun daha büyük gücünü kesfedebilirim."

Dedektif dinamitin saf olmadigini, dairede amonyum oksalat ve potasyum perklorür artiklari bulundugunu, ki bunun bombanin ev yapimi oldugu anlamina gelebilecegini, ve ön kapidaki kilit dilinin kirildigini söyledi.

O gece Washington D.C.'deydim dedim.

Dedektif telefonda, birilerinin kapinin kilidine bir kutu Freon spreyi siktigini, sonra da silindiri kirmak için soguk keski ile kilide vurduklarini anlatti. Suçlular bisikletleri de böyle çaliyorlardi.

"Sahip olduklarimi yok eden kurtarici, ruhumu korumak için savasiyor. Önüme çikan servetleri temizleyen ögretici beni özgürlüge kavusturacak" dedi Tyler .

Dedektif, ev yapimi dinamiti koyan kisinin, patlamadan günler önce gazi açip, firindaki pilot çakmaklari da kapatmis olabilecegini söyledi. Gaz sadece olayi tetiklemisti. Buzdolabinin altindaki kompresöre ulasip, kompresörün elektrik motorunun patlamayi ateslemesinden önce, gazin bütün daireyi doldurmasi için

günler geçmis olmaliydi.

Tyler“Ona, evet ben yaptim de. Her seyi ben patlattim. Duymak istedigi sey bu.” dedi.

Dedektife, hayir dedim, gazi açik birakmadim ve sonra da sehri terk ettim. Hayatimi seviyordum. O daireyi seviyordum. Bütün mobilyalari seviyordum. Benim bütün hayatim buydu. Her sey, lambalar, koltuklar, halilar bendim. Evdeki bitkiler bendim. Televizyon bendim. Havaya uçuran bendim. Bunu görmediniz mi?

Dedektif sehirden ayrilmamami söyledi.

Bay Majesteleri, bay ulusal birlesmis makinistler ve bagimsiz sinema isletmecileri birliginin yerel bölümü baskani henüz oturmustu.

Insanoglunun istismar ettigi her seyin altinda, arkasinda ve içinde korkunç bir sey gelisiyordu.

Hiçbir sey kalici degil.

Her sey yikiliyor.

Bunu biliyorum, çünkü Tyler bunu biliyor.

Tyler üç yildir bir sinemalar zinciri için film kesme ve yapistirma isi yapiyordu. Bir film, metal bir kasanin içinde alti veya yedi küçük makaralar halinde seyahat eder. Tyler'in görevi, bu küçük makaralari, kendinden disli ve geri sarmali projektörlere uygun hale getirmek için birlestirip, tek bir makara yapmakti. Üç yildan sonra Tyler , her birinde en az üç salon olan yedi sinemada her hafta yeni filmler için yüzlerce makara kesip biçmisti.

Ama ne yazik ki birlik, daha fazla kendinden disli ve geri sarmali projektör alip, Tyler'a olan ihtiyaci ortadan kaldirmisti. Bay bölüm baskani küçük bir görüsme için Tyler'i aramak durumunda kalmisti.

Is sikiciydi ve maas boktandi, ve birlesmis bagimsiz makinistler birligi ve birlesmis sinemalar birligi baskani, bölümün ona attigi bu diplomatik kazigin aslinda Tyler'a yaptigi bir iyilik oldugunu söylüyordu.

Bunu bir reddedis olarak düsünmemeliydi. Daha çok küçülme olarak düsünmeliydi.

Bay bölüm baskani "Basarimizdaki katkini takdir ediyoruz" derken kiçindan salliyordu.

Hiç sorun degil diyordu Tyler ve siritiyordu. Birlik her ay maas çekini yolladigi sürece, çenesini kapayabilirdi.

"Bunu erken emeklilik olarak düsün, tabi emekli maasi ile birlikte" dedi Tyler .

Tyler yüzlerce fimle ugrasmisti.

Filmler gösterildikten sonra dagitimci firmaya geri dönüyordu. Sonra tekrar yayinlananlar oluyordu. Komedi. Drama. Müzikal. Duygusal. Macera.

Tyler'in tek karelik pornografik görüntüleriyle birlestirilmis filmler.

Sapiklik. Agza alma. Oral seks. Kölelik.

Tyler'in kaybedecek hiçbir seyi yoktu.

Tyler kimsenin önemsemedigi bir piyondu, onun bunun artigiydi.

Tyler'in, Pressman Oteli'nin müdürüne söylemem için bana prova ettirdigi sey de buydu.

Pressman Otelindeki diger isinde de Tyler önemli biri degildi. Ölü veya diri olmasi kimsenin umurunda degildi ve bu his kesinlikle karsilikliydi. Güvenlik görevlileri kapinin disinda beklerken, otel müdürünün

odasinda benden söylememi istedigi sey buydu.

Tyler'la o gece geç saate kadar oturup, her sey sona erdikten sonra hikayelerimizi anlatmistik.

Tyler makinistler birligine gittikten hemen sonra, beni de Pressman otelinin müdürüne gitmek ve onunla yüzlesmek zorunda birakmisti.

Gün geçtikçe Tyler'la ikiz kardesler gibi birbirimize benzemeye baslamistik. Ikimizin de elmacik kemikleri çürümüs, tenimiz hafizasini kaybetmisti ve dayak yedikten sonra nereye geri dönmemiz gerektigini unutmustuk.

Benim yaralarim dövüs kulübünden kalmaydi, Tyler'in yüzünüyse makinistler birligi baskani yamultmustu . Tyler birligin ofisinden emekleyerek çikarken, ben de Pressman Otelinin müdürünü görmeye gitmistim.

Pressman Otelinin müdürünün odasinda oturdum.

Ben Joe'nun Siritan Intikamiyim.

Otel müdürünün ilk söyledigi sey sadece üç dakikamin olduguydu. Ilk otuz saniye, çorbalarin içine isedigimi, creme brulees'lerin üstüne osurdugumu, hindiba sotesine sümkürdügümü ve bundan sonra ortalama haftalik maasim arti bahsislerime denk gelen miktarda bir çekin her hafta tarafima gönderilmesini istedigimi söyledim. Karsiliginda, bundan sonra ise gelmeyecegimi ve gazetelere veya kamu sagligi yetkililerine gidip, karmakarisik, gözü yasli itiraflarda bulunmayacagimi söyledim.

Mansetler:

Üzgün Garson Yemeklere Pislik Karistirdigini Kabul Etti.

Kesinlikle hapse girme ihtimalim de var dedim. Beni asip, tasaklarimi ezip, sokaklarda sürükleyip, derimi yüzüp, kül suyu ile yakabilirler, ama Pressman Oteli de bundan böyle dünyanin en zengin insanlarinin çis yedigi otel olarak bilinir.

Tyler'in sözleri agzimdan dökülüyordu.

Bir zamanlar iste öyle iyi bir insandim ben.

Makinistler birliginin ofisinde Tyler , birlik baskani suratini yamulttuktan sonra gülmüstü. Adamin attigi yumruk Tyler'i oturdugu yerden firlatip, duvara yapistirmisti ve Tyler oturdugu yerde gülüyordu.

"Devam et, ama beni öldüremezsin" derken Tyler gülüyordu. "Seni sikilmis geri zekali. Bayiltana kadar döv beni ama beni öldüremezsin."

Kaybedecek çok seyin var.

Benim ise hiçbir seyim yok.

Senin her seyin var.

Durma, mideme çalis. Suratima bir yumruk daha at. Dislerimi dök ama o maas çeklerini göndermeye

devam et. Kaburgalarimi kir, ama eger bir haftalik çekimi unutursan, her seyi açiklarim, ve birliginle birlikte bütün sinema sahiplerinin, film dagitim sirketlerinin ve *Bambi* çizgi filminde sertlesmis bir alet gören çocugun annesinin açtigi davalara kosar durursunuz.

"Ben önemsizim" demisti Tyler . "Sana ve bu sikilmis dünyaya göre ben bir hiçim, bokum, deliyim." demisti Tyler birlik baskanina. "Nerede yasadigim veya neler hissettigim senin umurunda degil. Yada ne yedigim, çocuklarimi nasil besledigim, hastalandigim zaman doktora nasil para ödedigim senin umurunda degil, ve evet ben aptalim, sikildim ve güçsüzüm, ama kesinlikle hala senin sorumlulugunum."

Pressman Otelinde otururken, dövüs kulübünden kalma dudaklarim hala on parçaya bölünmüs vaziyetteydi. Pressman Otelinin müdürüne bakan yanagimdaki göt deligi gayet ikna ediciydi.

Temel olarak, Tyler'in söyledigi sözlerin aynisini söyledim.

Birlik baskani Tyler'i yere indirdikten sonra, bay baskan Tyler'in karsilik vermedigini görmüstü, hiç bir zaman ihtiyaci olmayacak kadar büyük Cadillac -varisaygideger vücuduyla gerileyip, saygideger tamponunu Tyler'in kaburgalarina indirmisti ve Tyler gülüyordu. Tyler top gibi yuvarlandiktan sonra, majesteleri bu defa tamponunu Tyler'in karacigerine indirmisti ama Tyler hala gülüyordu.

"Çikar onu disari" demisti Tyler . "Güven bana. Kendini çok daha iyi hissedeceksin. Harika hissedeceksin."

Pressman Otelinin ofisinde, otel müdürüne telefonu kullanabilir miyim dedim ve bir gazetenin sehir masasini aradim. Otel müdürü beni izlerken, söyle dedim:

Merhaba, politik bir protestonun parçasi olarak insanliga karsi korkunç bir suç isledim. Hizmet endüstrisi isçilerinin sömürülmesini protesto ediyordum.

Hapse girersem, çorbayla vakit harcayan dengesiz bir amele olmayacaktim. Bunun kahramanca bir tarafi olacakti.

Robin Hood Garson Sampiyonluk Fukarasi.

Bu sadece bir otel ve bir garsondan ibaret bir olaydan çok daha fazlasi olacakti.

Pressman Otelinin müdürü gayet nazik bir sekilde ahizeyi elimden aldi. Benim artik burada çalismami istemedigini söyledi, en azindan bu görünüsle.

Müdürün masasinin basinda dikiliyordum, ve "ne?" dedim.

Bu fikri begenmedin mi yoksa?

Hiç geri çekilmeden, müdüre bakmaya devam ederken, yumrugumu sikip, kolumun ucundaki merkezkaç kuvvetiyle salliyorum ve burnumun içindeki çatlamis yaralardan kan fiskiriyor.

Hiç sebep yokken, Tyler'la ilk dövüsümüzü yaptigimiz geceyi hatirliyorum. *Bana bütün gücünle vurmani istiyorum* .

Gerçi bu o kadar da sert bir yumruk degil. Kendime tekrar vuruyorum. Akan kan iyi görünüyor ama bununla yetinmeyip kendimi duvara çarpiyorum, bir gürültü patliyor ve duvarda asili duran tablo kiriliyor.

Kirilan cam, çerçeve, çiçek resmi ve kan benimle birlikte yere saçiliyor. Yaptiklarim fazlasiyla ahmakça görünüyor. Kan haliya dökülmeye basliyor ve uzanip otel müdürünün masasina kanli dev el izlerimi birakiyorum ve lütfen diyorum, lütfen bana yardim et, ama kikirdamaya basliyorum.

Bana yardim et, lütfen.

Lütfen bana bir daha vurma.

Kendimi yere atiyorum ve hali kanimla boyaniyor. Söyleyecegim ilk kelime *lütfen* . Dudaklarimi kilitliyorum. Canavar, oryantal kilimin tatli buketleri ve çelenkleri üstünde sürünüyor. Kan burnumdan bogazima ve agzima akiyor, sicak. Canavar kilimin bir ucundan öbür ucuna sürünüyor ve pençelerinin üstündeki kana yapisan iplik ve toz parçalarini topluyor. Ve Pressman Otelinin müdürünün ince çizgili bilegini yakalayacak kadar yaklasip, söylüyor.

Lütfen.

Söylüyor.

Lütfen kelimesi kan kabarcigiyla birlikte çikiyor.

Söylüyor.

Lütfen.

Ve kabarcik her yere kan saçiyor.

Böylece Tyler haftanin yedi gecesi dövüs kulübü açacak kadar özgür olmustu. Daha sonra yedi tane daha dövüs kulübü açilmisti, sonra on bes tane daha ve sonra yirmi üç dövüs kulübü daha ve Tyler daha fazlasini istiyordu. Para akisi hiç kesilmiyordu.

Lütfen diyorum Pressman Otelinin müdürüne, bana istedigim parayi ver. Ve tekrar kikirdiyorum.

Lütfen.

Lütfen bana bir daha vurma.

Sen bir sürü seye sahipsin, benim hiçbir seyim yok. Arkasindaki pencere esigine yaslanan Pressman Oteli müdürünün ince çizgili bacaklarina kanimi bulastirarak tirmanmaya basliyorum ve müdürün ince dudaklari dislerinden çekiliyor.

Canavar kanli pençesini müdürün pantolonunun beline takip, beyaz kolali gömlegini kavramak için kendini yukari çekiyor ve kanli ellerini müdürün narin bileklerine doluyor.

Lütfen. Dudaklarimi ayiracak kadar kocaman bir gülümseme kapliyor yüzümü.

Müdür bagirarak benden, kanimdan, kirilmis burnumdan ve ikimizin üstündeki kana yapisan pislikten kurtulmaya çabaliyor ve iste o zaman, tam en mükemmel animizda güvenlik görevlileri içeri girmeye karar veriyorlar.

Bugün gazetede birilerininHeinTower'in onuncu ile on besinci katlarina girerek, pencerelerden sarkip, binanin güney cephesine bes kat büyüklügünde öfkeli bir maske çizdiklerini ve maskenin dev gözlerinin merkezinde bulunan pencereleri atese verdiklerini ve yanan dev gözlerin, gün batiminda sehrin üzerinde alevalev , canli ve kaçinilmaz göründügünü yaziyor.

Gazetenin ilk sayfasinda maskenin bir resmi var, kizgin bir balkabagi, seytan bakisli birSamuray , gökyüzünde asili hirs sembolü ejder gibi duruyor ve tüten duman bir cadinin kaslari veya seytanin boynuzlari gibi görünüyor. Ve resimdeki insanlar bakmamaya çalisarak, agliyorlar.

Bunun anlami ne?

Ve böyle bir seyi kim yapmis olabilir? Alevler söndükten sonra bile, yüz hala oradaydi ve daha da kötü görünüyordu. Bos gözler sokaktaki insanlari izliyor gibiydi ama artik o gözlerde hayat yoktu.

Konu ile ilgili sayfalarca yazi vardi gazetede.

Elbette yazilari okuyunca insan bunun Kargasa Projesinin bir parçasi olup olmadigini bilmek istiyor.

Gazetede polisin elinde gerçek süpheliler ile ilgili bilgi olmadigi yaziyor. Gençlik çeteleri veya uzaylilar, bunu yapan her kimse, siyah sprey boyalarla çikintilardan emekleyip, pencerelerden sarkarken düsüp ölmüs olabilirlerdi.

Yikim Ekibi miydi bunu yapan, yoksa Kundaklama Ekibi mi? Dev surat belki de geçen hafta kendilerine verilen ev ödeviydi.

Tylerbilebilirdi ama Kargasa Projesinin ilk kurali, Kargasa Projesi ile ilgili soru sormamakti.

Bu haftaTyler Kargasa Projesinin Saldiri Ekibindeki herkese silahla ates etmeyi göstermisti. Bir silahin bütün yaptigi, bir yöne dogru patlama için odaklanmakti.

Saldiri Ekibinin son toplantisindaTyler bir adet silah ve altin rehber getirmisti. Cumartesi günü dövüs kulübünün bulustugu zemin katta toplaniyorlardi. Her ekibin ayri bir toplanma günü vardi:

Kundakçilar Pazartesi günleri toplaniyordu.

Saldiri ekibi Sali'lari.

Yikimcilar Çarsamba günleri toplaniyordu.

Ve Yanlis Bilgilendirme Ekibi Persembeleri toplaniyordu.

Organize Karmasa. Anarsi Bürokrasisi. Gerisini siz düsünün iste.

Destek gruplari. Gibi.

Sali aksamlari Saldiri Ekibi bir sonraki hafta için eylem planlari hazirlardi veTyler gelen önerileri okuyup, ekibe ödevini verirdi.

Gelecek hafta Sali gününe kadar Saldiri Komitesindeki herkes bir kavga baslatacak ve sonunda yenilecekti. Ve bu dövüs kulübünde olmayacakti. Bu göründügünden daha zordu aslinda. Sokaktaki adam kavga etmemek için her seyi yapardi.

Yapilmasi düsünülen sey, sokaktan geçen ve hiçbir kavgaya karismamis bir Joe'yu tutup, düzeltmekti. Ona hayatinda ilk kez kazanmanin tadini yasatmakti. Patlamasini saglamak. Sizin caninizi çikarmazi için izin vermek.

Yapabilirsiniz. Kazanirsaniz, her seyi berbat etmis olursunuz.

Tyler komiteye "Arkadaslar, yapmamiz gereken, o heriflere hala sahip olduklari gücün nasil bir sey oldugunu hatirlatmak" dedi.

Bu Tyler'in moral verici kisa konusmasiydi. Sonra da önünde duran karton kutudaki bütün katlanmis kagitlari açti. Tüm ekipler bir sonraki hafta yapmayi istedikleri eylemleri böyle sunarlar. Eylemi ekip bloknotuna yaz. Sayfayi kopar, katla ve kutuya at. Tyler teklifleri kontrol eder, begenmedigi eylem fikirlerini atar.

Attigi her kagidin yerine, kutuya bos bir kagit koyar.

Sonra ekipteki herkes kutudan bir kagit çeker. Tyler'in anlattigina göre bos kagidi çeken sadece içinde bulundugu haftanin ödevini yapar.

Teklifleri çekenlerden biri, hafta sonu yapilacak ithal bira festivaline gidip, adamin birini kimyasal tuvalete iter. Bunu yaparken dayak yerse, arti puan kazanir. Bir baskasi alisveris merkezinin atriumunda yapilan moda gösterisine katilip, ara kattan çilek jölesi atar.

Yakalananlar ekipten atilir. Gülenler ekipten atilir.

Kimse kimin ne teklif çektigini bilmez. Tyler hariç hiç kimse tekliflerin içerigini, hangilerinin kabul edilip, hangilerinin çöpe atildigini bilmez. O hafta içi gazeteden kimligi belirlenemeyen bir kisinin, sehirde bir Jaguar'in soförünü arabadan atip, arabayi bir süs havuzuna yönlendirdigini okuyabilirsiniz.

Ve düsünürsünüz. Bu da çekilmis olan bir ekip teklifi miydi acaba?

Bir sonraki Sali gecesi, karanlik dövüs kulübü bodrumunun tek isigi altinda toplanmis olan Saldiri Ekibinin arasinda dolanirken, hala Jaguari kimin havuza soktugunu düsünüyor olursunuz.

Yada kimin sanat müzesinin çatisina çikip, resepsiyonun bulundugu heykelli avluya boya dolu balonlarla nisan aldigini?

Hein Tower'daki yanan seytan maskesini kimin boyadigini?

Hein Tower görevinin gerçeklestirildigi gece, mahkeme katipleri, muhasebeciler veya kuryelerden olusan bir ekibin, normalde her gün çalismak için gittikleri ofislere gizlice girdiklerini gözünüzün önüne getirin. Kargasa Projesinin kurallarina aykiri olmasina ragmen belki biraz içmislerdi ve ana anahtarlari kullanarak, Freon sprey kutulariyla kilit silindirlerini kirmis, binanin tugla yüzeyine iplerle sarkip, ipleri tutanlara güvenerek sallanip, her gün hayatlarinin bir noktada sona erecegini düsündükleri ofislerinde hizli ölüm riskini göze almislardi.

Ertesi sabah ayni katipler ve muhasebe temsilci yardimcilari, düzgünce taranmis saçlari, dik kafalari,

uykusuzluktan acayip ama ayik ve kravatli halde kalabaliga karismis olurlardi ve kalabaligin, bunu kim yapmis olabilir tarzi konusmalarini dinlerken, iki dev dumanli gözün merkezinden sular bosalmaya basladigi esnada, polis herkesin geri çekilmesi için bagirirdi.

Tylerbana gizlice hiç bir toplantida dörtten fazla iyi teklifin olmadigini, bu yüzden bos bir kagit degil de, iyi bir teklif çekme sansinin onda bir oldugunu söyledi.Tyler'la birlikte Saldiri Ekibinde yirmi bes kisi vardi. Herkes ödevini aliyordu: halk içinde bir dövüs kaybetmek; ve her üye bir teklif çekiyordu.

Bu haftaTyler onlara gidip bir silah satin almalarini söyledi.

Tylerekipteki heriflerden birine altin rehberi verdi ve oradan bir ilan yirtmasini istedi. Ve rehberi bir sonrakine geçirmesini. Böylece iki kisi silah almak veya ates etmek için ayni dükkana gitmemis olacakti.

Silahi ceketinin cebinden çikarirken "Bu bir silah, ve iki hafta içinde hepinizin toplantiya getirmek üzere bu boyda bir silahi olacak" dedi.

"Parasini nakit olarak ödeminizi tavsiye ederim. Haftaya hepiniz silahlarini degis tokus edeceksiniz ve satin aldiginiz silahin çalindigini kayitlara geçirteceksiniz."

Kimse bir sey sormadi. Kargasa Projesindeki ilk kural soru sormamaktir.

Tylersilahi elden ele dolastirdi. O kadar küçük bir sey için oldukça agirdi. Sanki bir dag ve günes birlesip, bunu olusturmak için birlikte erimislerdi. Ekipteki herifler silahi iki parmaklariyla tutuyorlardi. Her biri silahin dolu olup olmadigini sormak istiyordu ama Kargasa Projesinin ikinci kurali soru sormamakti.

Belki doluydu, belki de degildi. Belki de her zaman en kötüsünü düsünmeliydik.

Tyler"Bir silah basit ve mükemmeldir. Sadece tetigi geri çekersiniz" dedi.

Kargasa Projesinin üçüncü kurali mazeretlerin kabul edilmemesidir.

Tyler"Tetik, çekici serbest birakir ve çekiç barutu sikistirir" dedi.

Dördüncü kural yalan söylememektir.

Tyler"Patlama merminin sonundaki metal kismi parçalar ve silahin namlusu patlayan barutla firlayan metal kismi odaklar. Toptan çikan bir adam gibi, silodan çikan roket gibi, dölünüz gibi bir yöne gider. " dedi.

TylerKargasa Projesini icat ettiginde Kargasa Projesinin diger insanlarla hiçbir ilgisi olmadigini söylemisti. Baska insanlarin yaralanip yaralanmamasi umurunda degildi. Amaç, projedeki herkese tarihi kontrol edebilme gücüne sahip oldugunu ögretmekti. Biz, her birimiz dünyayi kontrolümüz altina alabilirdik.

TylerKargasa Projesini dövüs kulübünde icat etmisti.

Bir aksam dövüs kulübünde dövüsmek için bir çaylagi seçtim. O Cumartesi aksami melek yüzlü genç bir herif ilk kez dövüs kulübüne geliyordu ve ben de onu seçmistim. Kural böyle. Eger dövüs kulübünde ilk gecenizse dövüsmek zorundasiniz. Bunu bildigim için onu seçtim çünkü su uykusuzluk geri gelmisti ve güzel olan bir seyi yok etmemodundaydim .

Yüzümün büyük bölümü iyilesmeye firsat bulamadigi için, görünüs bakimindan kaybedecek bir seyim yoktu. Bir gün is yerinde patronum, çenemdeki hiç iyilesmeyen delik için ne yaptigimi sordu. Kahve

içerken sizmasin diye iki parmagimla deligi tikiyorum dedim.

Uygulandiginda, rakibin sadece kendinden geçmeyecek kadar hava almasina izin veren bir boyun kilidi var ve o gece dövüs kulübünde bizim çaylaga vurdum ve bay güzel melek yüze balyoz gibi bir yumruk çaktim, önce yumrugumun kemikli mustasiyla vurdum, dudaklarina batan dislerinin parmaklarimin derisini siyirmasindan sonra yumrugumun kenetlenmis siki dibiyle vurdum. Sonrada çocuk kollarimdan yere yigildi.

Tylerdaha sonra bana, simdiye kadar benim hiçbir seyi böylesine tamamen yok ettigimi görmedigini söyledi. O geceTyler dövüs kulübünü bir derece yükseltmek veya tamamen kapatmak gerektiginin farkina varmisti.

Ertesi sabah kahvalti yaparken "Manyak gibi görünüyordun, Çatlak-Çocuk. Nereye gittin öyle?" dedi.

Kendimi bir pislik gibi hissettigimi ve hiçte rahatlamadigimi söyledim. Alçaktan bile uçmamistim. Belki de bir tür bir bagimlilik sahibi olmustum. Dövüsmeye karsi toleransiniz olabilir ve belki de benim daha büyük bir seye ihtiyacim vardi.

Iste o sabahTyler Kargasa Projesini icat etti.

Bana gerçekte neyle dövüstügümü sordu.

Tyler'intarihin çöpü ve kölesi olmakla ilgili söyledigi seyler var ya, iste aynen öyle hissediyordum. Sahip olamadigim bütün güzellikleri yok etmek istiyordum. Amazon yagmur ormanlarini yakmak istiyordum. Ozonu yutacak kadar çok kloroflorokarbon pompalamak, dev çöp tankerlerinin kapaklarini açmak, karadaki petrol kuyularinin bosaltmak istiyordum. Yiyemeyecegim bütün baliklari öldürmek, hiç bir zaman göremeyecegim Fransa sahillerini kirletmek istiyordum.

Bütün dünyanin dibe vurmasini istiyordum.

O çocugu yumruklarken, neslini sürdürmek için cinsel iliskiye girmeyecek olan bütün tehlike altindaki pandalarin ve yasamaktan vazgeçip, kendini karaya vuran bütün balina ve yunus baliklarinin kafasinin ortasina birer kursun sikmak istiyordum aslinda.

Bunu nesillerin tükenmesi olarak almayin. Daha çok küçülme olarak düsünün.

Binlerce yildir insanoglu bu gezegenin içine etti, kirletti ve simdi tarih benden herkesin pisligini temizlememi bekliyor. Çorba kutularin temizleyip, yassilastirmam gerekiyor. Ve kullanilan benzinin her bir damlasinin hesabini tutmami bekliyor.

Ve nükleer atiklarin, gömülen petrol tanklarinin ve ben dogmadan önceki jenerasyonun bosalttigi araziler dolusutoksik atigin hesabini vermem gerekiyor.

Bay melegin kafasini kolumun içinde bir bebek veya futbol topu gibi tutup, elimin mustasiyla yüzüne vurdum, disleri dudaklarindan firlayana kadar vurdum. Sonrada, ayagimin yanina çuval gibi yigilana dek dirsegimle vurdum. Elmacik kemiklerinin üstündeki deri incelip, morarana kadar vurdum.

Duman solumak istiyordum.

Kuslar ve geyikler gereksiz bir lükstür ve bütün baliklar ölmelidir.

Louvremüzesini yakmak istiyordum. Antik Yunan heykellerini çekiçle kirmak, kiçimi*Mona*Lisa'ya silmek istiyordum. Artik bu benim dünyam.

Bu benim dünyam, benim dünyam ve o antik insanlarin hepsi öldü.

Tyleriste o sabah kahvaltida Kargasa Projesini icat etmisti.

Dünyayi tarihinden kurtarmak istiyorduk.

PaperSokagindaki evde kahvaltida ediyorduk veTyler , kendini unutulmus bir golf sahasinin on besinci yesilliginde turp yetistirirken veya patates tohumu ekerken hayal et dedi.

RockefellerPlaza'ninyikintilarinin çevresinde nemli kanyon ormanlarinda geyik avlayacak ve kirk bes derecelik açiya yatmis Uzay Mekigi iskeletinin etrafinda istiridye arayacaksin. Gökdelenlerin üstüne dev totem suratlari ve gulyabani motifleri çizecegiz ve geceleri kafeslerin disinda kosturup, bizi izleyen ayilar, büyük kediler ve kurtlardan korunmak için her gece insanoglundan geriye kalanlar bos hayvanat bahçelerine gidip, kendilerini kafeslere kilitleyecek.

"Geri dönüsüm ve hiz limitleri saçmaliktan baska bir bok degil." dediTyler . "Ölüm döseginde sigarayi birakmak gibi bir sey."

"Dünyayi kurtaracak olan Kargasa Projesidir. Kültürel bir buz çagi. Prematüre bir karanlik çag. Kargasa Projesi, Dünyanin kendini iyilestirmesine yetecek kadar uzun bir süre insanligi uyusturacak veya vazgeçirecek."

"Anarsiyi hakli çikarmak gibi bir sey iste." dediTyler .

Dövüs kulübünün memurlara ve kuryelere yaptigi gibi, Kargasa Projesi de medeniyeti yok edecek ve böylece bizler de dünyayi daha iyi bir yer haline getirecegiz.

"Magaza pencerelerinden geyik avladigimizi, çürüyen güzel elbiselerin ve smokinlerin raflarda kokustugunu düsün; seni hayatinin sonuna kadar idare edecek deri kiyafetler giyeceksin veSears kulesini saran bilek kalinligindaki asmalara tirmanacaksin.Jack ve fasulye sirigi misali, nemli ormanin sayvanina tirmanacaksin ve hava öyle temiz olacak ki, misir eken küçük sekiller ve sekiz serit genisliginde, Agustos sicagi gibi binlerce kilometre uzunlugundaki bosaltilmis süper bir otobanin emniyet seridinde kurumaya birakilmis geyik eti seritleri göreceksin" dediTyler .

Tyler'agöre bu Kargasa Projesinin amaciydi; medeniyetin tamamen ve dogrudan yok edilmesi.

Kargasa Projesinde bir adim sonra neler olacaginiTyler hariç hiç kimse bilmiyor. Ikinci kural, soru sormayacaksiniz.

TylerSaldiri Ekibine "Kursun satin almayin dedi" dedi. "Böylece o endiseniz de ortadan kalkmis olacak, evet, birini öldürmek zorunda kalmakla ilgili endiseniz."

Kundaklama. Saldiri. Yikim ve Yanlis Bilgilendirme.

Soru yok. Soru yok. Mazeret yok. Yalan yok.

Kargasa Projesinin besinci kurali, Tyler'a güvenmek zorunda olmanizdir.

17

Patronum masama baska bir kagit parçasi daha getiriyor ve dirsegimin hizasina yerlestiriyor. Artik kravat bile takmiyorum. Patronum mavi kravatini taktigina göre, bugün Persembe olmali. Patronun odasinin kapisi sürekli kapali ve fotokopi makinesinde dövüs kulübü kurallarini buldugundan beri günde iki kelimeden fazla hiç konusmadik ve belki de ben bir tüfekle onun bagirsaklarini disari çikaracagimi ima ettim. Yine ortalikta sebek gibi geziniyorum iste.

Yada Ulastirma Bakanligindaki Uyumluluk konusuyla ilgilenen insanlari arayabilirim. Üretime girmeden önce hiçbir çarpisma testinde basarili olamamis bir ön koltuk destek mekanizmasi var.

Nereye bakacaginizi bilirseniz, her yerde yanmis cesetler görebilirsiniz.

Günaydin diyorum

"Günaydin" diyor.

Dirsegimin yanindaTyler'in benden yazip, çogaltmami istedigi önemli, sahsima münhasir gizlilikte baska bir evrak duruyor. Bir hafta önceTylerPaper Sokagindaki kiralik evin bodrumunu arsinliyordu. Uzunlamasina altmis bes adim, enlemesine kirk adim.Tyler sesli düsünüyordu. Sonra bana "Alti kere yedi kaç eder?" diye sordu.

Kirk iki.

"Peki üç kere kirk iki?"

Yüz yetmis alti.

Sonra bana elde yazdigi bir not listesi verdi ve daktilo edip, yetmis iki kopya yapmami istedi.

Neden o kadar çok?

"Çünkü, eger askeri tip üç katli ranzalar koyarsak, bodrumda uyuyabilecek olan adamlarin sayisi bu" dedi.

Peki heriflerin esyalari ne olacak diye sordum.

"Listede yazilandan baska bir sey getirmeyecekler ve getirdiklerinin hepsi de yatagin altina sigacak seyler" dedi

Patronumun fotokopi makinesinde –makinenin sayaci hala yetmis ikiye ayarlanmis olarak duruyordu- buldugu listede,

"Istenen malzemeleri getirmeniz egitime girmenizi garanti etmez ve asagida belirtilen malzemelerle birlikte, kisisel defin ücreti için tam olarak bes yüz dolar getirmeyenlerin basvurusu kabul edilmeyecektir" yaziyordu.

Tyler'insöyledigine göre fakir bir cesedi yakmak en az üç yüz dolar tutuyormus ve fiyat yükselebiliyormus. Bu kadar parasi olmayan bir ölü otopsi sinifina giriyormus.

Eger ölürse Kargasa Projesine dert çikarmamasi için bu para her zaman ögrencinin ayakkabisinda bulunmaliydi.

Ayrica basvuru yapanlar sunlari da yaninda getirmeliydi:

Iki siyah tisört.

Iki siyah pantolon.

Bir çift siyah bot.

Iki çift siyah çorap ve iki çift sade iç çamasiri.

Bir siyah kalin kaban.

Basvuranin üstündeki giysiler de bu listeye dahildi.

Bir beyaz havlu.

Bir adet yedek yatak çarsafi.

Bir tane beyaz plastik karistirma kasesi.

Patron hala basimda dikiliyor, orijinal listeyi alip, tesekkürler diyorum. Patron odasina dönüyor ve ben de bilgisayardasolitaire oynamak üzere isime dönüyorum.

Isten sonra Tyler'a kopyalari veriyorum ve günler geçip gidiyor. Ise gidiyorum.

Eve geliyorum.

Ise gidiyorum.

Eve geliyorum ve ön verandamizda bir herif duruyor. Ön kapimizda dikilen herifin ikinci tisörtü ve pantolonu kahverengi bir kese kagidina sarilmis ve son üç malzeme, beyaz havlu, askeri çarsaf ve plastik kase verandanin tirabzaninda duruyor. Yukaridaki pencerelerden Tyler'la birlikte herifi kesiyoruz ve Tyler herifi yollamami söylüyor.

"Çok genç" diyor Tyler .

Verandada duran herif, Tyler'in Kargasa Projesini icat ettigi gece yok etmeye çalistigim bay melek yüz. Siyah gözlerine, askeri tirasli sari saçlarina ragmen tatli ve sert kas çatisini, herhangi bir çizik veya yara olmaksizin görebiliyorsunuz. Elbise giydirip, güldürseniz, kadin olur. Bay melegin ayak uçlari ön kapiya karsi duruyor, elleri yanina yapismis, direk karsidaki tahta yiginlarina bakiyor, üstünde siyah tisört, siyah pantolon ve siyah botlar var.

"Ondan kurtul" diyor Tyler . "O çok genç."

Çok genç olmak için ne kadar genç olmak gerekiyor ki diye soruyorum.

"Fark etmez " diyor Tyler . "Eger basvuran kisi gençse, ona çok genç oldugunu söyleriz. Sismansa, çok sisman oldugunu. Yasliysa, çok yasli oldugunu. Zayifsa, çok zayif oldugunu. Beyaz ise, çok beyaz oldugunu. Siyahsa, çok siyah oldugunu."

Tyler, Budist tapinaklarda egitim almak isteyenleri böyle milyarlarca yil geri göndererek test ettikleri söyledi. Basvurana gitmesini söylersiniz, ve üç gün boyunca yiyecek, barinak veya cesaret verilmeksizin kapida bekleyecek kadar kararliysa, iste ancak ondan sonra içeri girip egitim almaya hak kazanir.

Ben de gidip bay melege çok genç oldugunu söyledim ama ögle yemegi vaktinde o hala oradaydi. Ögle yemeginden sonra disari çikip, bay melegi süpürge sapiyla dövüyorum ve esyalarinin bulundugu kese kagidina tekme atip, caddeye yolluyorum. Beyzbol sopasiyla topa vurur gibi süpürge sapini çocugun kulaginin üstüne geçiriyorum ve Tyler yukaridan bizi izliyor. Çocuk hala dimdik duruyor, sonra da esyalarini alip olugun içine atiyorum ve bagiriyorum.

Git buradan diye bagiriyorum. Duymadin mi? Çok gençsin. Asla basaramayacaksin diye bagiriyorum. Birkaç sene sonra gelip, tekrar basvur. Simdi git. Verandamdan çik.

Ertesi gün herif hala orda, Tyler disari çikip "Üzgünüm" diyor. Kendisine egitimden söz ettigini, ama onun çok genç oldugunu ve lütfen burayi terk etmesini söylüyor.

Iyi polis. Kötü polis.

Zavalli herife tekrar bagiriyorum. Alti saat sonra Tyler tekrar disari çikip üzgün oldugunu ama bu isin olmayacagini söylüyor. Herifin gitmesi gerektigini söylüyor. Eger gitmezse polisi arayacagini söylüyor.

Ve herif gitmiyor.

Giysileri hala olukta duruyor. Rüzgar parçalanmis kese kagidini savurup götürüyor.

Ve herif gitmiyor.

Üçüncü gün kapida baska biri daha var. Bay melek hala orada ve Tyler bay melege "Içeri gel. Esyalarini topla sokaktan ve içeri gir" diyor.

Yeni herife dönüp, üzgün oldugunu çünkü bir hata yapilmis oldugunu söylüyor. Burada egitim alamayacak kadar yasli oldugunu ve buradan gitmesini nazikçe söylüyor.

Her gün ise gidiyorum. Eve geliyorum ve her gün verandada bekleyen bir iki kisi oluyor. Bu yeni herifler göz temasindan kaçiniyorlar. Kapiyi kapatip, herifleri verandada birakiyorum. Bu her gün oluyor ve bazen basvuranlar gidiyorlar ama çogunlukla üçüncü güne kadar inat ediyorlar ve Tyler'la birlikte aldigimiz ve bodruma kurdugumuz yetmis iki ranzanin çogu dolana kadar bekliyorlar.

Bir gün Tyler bana bes yüz dolar nakit verdi ve her zaman ayakkabimin içinde saklamami söyledi. Bu benim gömülme param. Bu da eski Budist manastir geleneklerinden biri.

Isten eve geliyorum ve ev Tyler'in kabul ettigi yabancilarla dolu. Hepsi çalisiyorlar. Birinci katin tamami mutfak ve sabun fabrikasina çevrilmis. Banyo hiç bosalmiyor. Ekipler bir iki günlügüne ortadan kaybolup, ince, sulu yagla dolu kirmizi plastik torbalarla geri geliyorlar.

Bir gece Tyler saklandigim odama gelip "Onlari rahatsiz etme. Hepsi ne yapacaklarini biliyorlar. Bu Kargasa Projesinin bir parçasi. Hiç biri planin tamamindan haberdar degil ama her biri yapmasi gereken basit isi mükemmel sekilde yerine getirmek için egitildi" dedi.

Kargasa Projesinde Tyler'a güvenmek zorundasin.

Ve sonra gitti.

Kargasa Projesi ekiplerinde herifler bütün gün yag kaynatiyorlar. Uyumuyorum. Bütün gece diger ekiplerin kül suyu karistirdiklarini, kaliplara böldüklerini, kaliplari çörek kagitlarinda pisirdiklerini, sonra da her bir sabun kalibini kagida sarip, Paper Sokagi Sabun Sirketi etiketi yapistirdiklarini duyuyorum. Benim disimda herkes ne yaptigini biliyor ve Tyler artik eve hiç gelmiyor.

Duvarlara sariliyorum, çünkü egitilmis maymunlarin enerjisine sahip bu sessiz adamlarin, saat gibi düzenli bir sekilde takimlar halinde yemek pisirmeleri, çalismalari ve uyumalari arasinda ben kendimi kapana kisilmis bir fare gibi hissediyorum. Kolu çek. Dügmeye bas. Uzay maymunlarindan olusan bir ekip bütün gün yemek pisiriyorlardi ve diger uzay maymunlari bütün gün yanlarinda getirdikleri plastik kaptan yemek yiyorlardi.

Bir sabah ise gitmek için evden çiktim ve verandada siyah ayakkabilari, tisörtü ve pantolonuyla Koca Bob duruyordu. Ona son zamanlarda Tyler'i gördün mü diye sordum. Onu buraya Tyler mi göndermisti?

Topuklari bitisik, sirti dimdik durarak "Kargasa Projesinin ilk kurali" dedi Bob "Kargasa Projesi hakkinda soru sormamaktir."

Öyleyse Tyler'in sana vermis oldugu beyinsiz küçük seref nedir diye sordum. Isi bütün gün pirinç kaynatmak olan herifler var, veya yemek kaplarini yikamak yada çöpleri atmak. Bütün bir gün. Günde on alti saat sabun paketlersen, aydinlanacagimi mi vaat etti Tyler sana?

Koca Bob tek kelime etmiyordu.

Ise gidiyorum. Eve geliyorum ve Koca Bob hala verandada duruyor. Bütün gece ve ertesi sabah uyumuyorum ve disari çikinca Koca Bob'u bahçeyi çapalarken buluyorum.

Ise gitmeden önce Koca Bob'a onu içeri kimin aldigini soruyorum. Ona bu görevi kim vermisti? Tyler'i görmüs müydü? Tyler dün gece burada miydi?

Koca Bob "Kargasa Projesinin ilk kurali, Kargasa Projesi hakkinda---" derken sözünü kesip evet diyorum . Evet, evet, evet, evet, evet.

Ve ben isteyken uzay maymunlari evin etrafindaki çamurlu araziyi kazip, asit oranini düsürmek için Epsom tuzu döküyorlar. Mezbahalardan getirdikleri öküz tezeklerini belliyorlar ve berber dükkanlarindan aldiklari torbalar dolusu saç tokasiyla köstebekleri ve fareleri savusturup, topraktaki proteini arttiriyorlar.

Gecenin bir köründe uzay maymunlari ellerinde kanli etlerle mezbahalardan geliyorlar. Kanli etlerle topraga demir, kemiklerle fosfor veriyorlar.

Uzay maymunlari kaleydoskopvari bir motifte feslegen, kekik, havuç, findik, okaliptüs, portakal ve nane yetistiriyorlar. Bahçe, yesilin tüm tonlarinin içinde bulundugu yuvarlak vitraydan süs penceresi gibi görünüyor. Ve diger ekipler geceleri çikip, ellerindeki mumlarla sümüklüböcekleri ve salyangozlari öldürüyorlar. Baska bir uzay maymunu ekibi, dogal boya üretmek için sadece en mükemmel yapraklari ve ardiç yemislerini topluyor. Karakafes topluyorlar çünkü dogal bir dezenfektandir. Menekse yapraklari bas agrisina iyi gelir, inceotu sabuna katildiginda yeni kesilmis çimen kokusu verir.

Yari seffaf sardunya ve esmer sekerli veya parfümlü sabun yapmak için mutfakta 80-derecelik votka siseleri duruyor. Bir sise votka çaliyorum ve kisisel gömülme parami sigaralara yatiriyorum. Bu arada Marla peydahlaniyor. Bitkiler hakkinda konusuyoruz. Bahçenin kaleydoskopik motiflerinin arasina tirmikla açilmis çakilli patikalarda yürüyüp içki ve sigara içiyoruz. Onun gögüsleri hakkinda konusuyoruz. Tyler Durden hariç hersey hakkinda konusuyoruz.

Ve bir gün gazetede siyah giyinmis bir takim adamlarin, daha zengin bir semte girerek lüks bir galerideki arabalarin tamponlarina beyzbol sopalariyla vurduklarini, hava yastiklarini patlatip, tozu dumana katarken, alarmlarin bagirmasina neden olduklari yaziyor.

Paper Sokagi Sabun Sirketindeki diger ekipler güllerin, anemonlarin ve lavantalarin taç yapraklarini toplayip, saf donyagi ile birlikte paketliyorlar, böylece donyagi çiçeklerin kokusunu emecek ve çiçek kokulu sabun üretmis olacaklar.

Marla bana bitkilerden söz ediyor.

Gül dogal doku sikistiricidir diyor.

Bazi bitkilere ölü insanlarin isimleri verilmis: Iris, Basil (reyhan), Rue (sedefotu), Rosemary (biberiye) ve Verbena (mineçiçegi). Bazilarinin ismi Shakespeare'in masallarindaki gibiydi, çayir tatlisi ve çuha çiçegi, azak yeri ve hint sümbülü, tatli vanilya kokulu geyik dili. Baska bir dogal sikistirici olan findik.

Vahsi Latin irisi, menekse kökü.

Tyler'in o gece eve gelmeyecegine emin olana kadar Marla'yla her gece bahçede yürüyorduk. Marla'nin burnuma soktugu bir melisa, sedefotu veya nane parçalarini toplamak için her zaman arkamizda bir uzay maymunu bulunuyordu. Veya atilmis sigara izmaritlerini toplamak için. Uzay maymunu bizim orada

bulunusumuzun izlerini tamamen yok etmek için ardindaki çakis tasli patikayi tirmikla temizliyordu.

Ve bir gece sehirdeki bir parkta baska bir grup adam her agacin etrafina ve agaçlarin arasina benzin döküp, mükemmel bir küçük orman yangini çikarmisti. Etraftaki evlerin pencereleri alevler yüzünden erimis ve park halindeki arabalar osurup, eriyen lastiklerin üstüne çökmüslerdi, bunlarin hepsi gazetede yaziyordu.

Tyler'in Paper Sokagindaki kiralik evi, içeride terleyen ve soluyan birçok insan yüzünden nemliydi ve canliydi. Içeride o kadar insan kosustururken, ev de hareket ediyordu.

Tyler'in gelmedigi bir baska gece, birileri bankamatikleri ve telefon kulübelerini matkapla delerek, deliklere yag tertibati kurup, deliklere dingil yagi ve vanilya pudingi pompalamisti.

Tyler eve hiç gelmiyordu ama bir ay sonra bir kaç uzay maymununun elinin üstünde Tyler'in öpücügünün yanik izini gördüm. Sonra o uzay maymunlari da gitti ve onlarin yerini almak için verandada bekleyen yeni herifler peydahlandi.

Ve her gün ekipler gelip, sonra da farkli arabalarla gidiyorlardi. Ayni arabayi asla iki kere gördügüm olmadi. Bir gece Marla'nin verandada bir uzay maymununa "Tyler'i görmeye geldim. Tyler Durden . Burada yasiyor. Ben onun arkadasiyim." dedigini duydum.

Uzay maymunu "Üzgünüm ama siz çok...," dedikten sonra durakliyor ve "burada egitim alamayacak kadar gençsiniz" diye devam ediyor.

Marla "Git de kendini becer" diyor.

"Ayrica" diyor uzay maymunu " istenilen malzemeleri de getirmemissiniz: iki siyah tisört, iki siyah pantolon----"

Marla "Tyler!" diye bagiriyor.

"Bir çift siyah bot"

"Tyler!"

"Iki çift siyah çorap ve iki sade iç çamasiri"

"Tyler!"

Ve ön kapinin çarpilarak kapatildigini duyuyorum. Marla üç günlük süreyi doldurmuyor.

Isten dönünce çogunlukla fistik ezmeli sandviç yapiyorum.

Eve geldigimde, bir uzay maymunu, oturduklari birinci katin tamamini kaplayan görevli uzay maymunlarina elindeki kagidi okuyor. "Siz güzel ve nadide bir kar tane degilsiniz. Sizin de digerleri gibi erimekte olan organik bir yapiniz var. Ve hepimiz ayni çürümüs yiginin parçalariyiz."

Ayni uzay maymunu devam ediyor, "Kültürümüz hepimizi tekdüzelestirmistir. Artik hiç kimse gerçekten beyaz, siyah veya zengin degil. Hepimiz ayni seyi istiyoruz. Ama tek basimiza kaldigimizda hiç bir bok degiliz."

Sandviçimi yapmak için içeri girince okuyucu susuyor ve diger uzay maymunlari da sessizce bekliyorlar. Rahatsiz olmayin diyorum. Ben onu zaten okumustum. Hatta ben daktilo ettim.

Belki patronum bile okumus olabilir.

Hepimiz bir boka yaramaz pislikleriz diyorum. Devam edin. Küçük oyununuzu oynayin. Beni takmayin.

Sandviçimi hazirlayip, bir sise daha votka alirken ve merdivenlerden çikarken uzay maymunlari sessizlik içinde bekliyorlar. Arkamdan "Siz güzel ve nadide bir kar tanesi degilsiniz" dendigini duyuyorum.

BenJoe'nun Kirik Kalbiyim çünkü Tyler beni bir kenara firlatti. Çünkü babam beni bir kenara firlatti. Ah evet bu listeye bir sürü isim ekleyebilirim. Bazi geceler is dönüsü, bir bar bodrumunda veya garajda toplanmis olan diger dövüs kulüplerine gidip, TylerDurden'i hiç gören var mi diye soruyorum.

Her yeni dövüs kulübünde, daha önce hiç görmedigim bir herif, bodrumu çevreleyen karanligin içindeki tek isigi altinda dikilip Tyler'in sözlerini okuyor oluyor.

Dövüs kulübünün ilk kurali, dövüs kulübü hakkinda konusmamaktir.

Dövüsler basladiginda, kulübün liderini kenara çekip, Tyler'i gördün mü diye soruyorum. Tyler'la birlikte yasiyorduk ama uzun süredir eve gelmiyor diyorum.

Herifin gözleri kocaman açiliyor ve TylerDurden'in kim oldugunu gerçekten biliyor musun diye soruyor.

Bu yeni dövüs kulüplerinin bir çogunda basima geliyor. Evet diyorum, en yakin arkadasim. Sonra herkes birden elimi sikmak istiyor.

Bu yeni herifler yanagimdaki göt deligine, yüzümdeki siyah deriye, ve kenarlarindaki sari yesil renge bakip, bana efendim diyorlar. Hayir efendim. Tam olarak degil efendim. Tanidiklari hiç kimse Tyler Durden'la tanismamis. Arkadaslarinin arkadaslari TylerDurden'la tanismislar ve bu yeni dövüs kulübünü kurmuslar.

Sonra bana göz kirpiyorlar.

Tanidiklari hiç kimse simdiye kadar TylerDurden'i görmemis.

Efendim.

Herkes TylerDurden'in bir ordu kurmakta oldugunun dogru olup olmadigini soruyor. Evet aynen böyle söylüyorlar. TylerDurden geceleri sadece bir saat mi uyuyor? Rivayetlere göre Tyler bütün ülkede yeni dövüs kulüpleri açmak için yola çikmis. Bin sonraki adimi ne olacak, herkes bilmek istiyor.

Kargasa Projesinin toplantilari daha büyük bir bodrum katina tasindi çünkü dövüs kulübünden mezun olan heriflerin sayisi arttikça, Kundaklama, Saldiri, Yikim ve Yanlis Bilgilendirme Ekipleri de büyüyor. Her ekibin bir lideri var ve bu liderler bile Tyler'in nerede oldugunu bilmiyor. Tyler her hafta onlara telefon ediyormus.

Kargasa Projesindeki herkes bir sonraki adimin ne olacagini bilmek istiyor.

Nereye gidiyoruz?

Bekledigimiz sey ne?

Paper Sokagindaki bahçede geceleri Marla'yla yalinayak yürüyoruz, her adimda burnumuza degisik kokular geliyor, adaçayi, limon çiçegi ve sardunya. Siyah tisörtler ve siyah pantolonlar ellerinde mumlarla etrafimizda dolaniyorlar ve sümüklüböcek ve salyangozlari öldürmek için bitkilerin yapraklarini kaldiriyorlar. Marla burada neler oluyor böyle diye soruyor.

Çamur tepeciklerinin içinden firlayan bir saç öbegi görüyorum. Saç ve bok. Kemik ve kan. Bitkiler, uzay maymunlarinin budama hizindan daha çabuk büyüyor.

Marla "Ne yapacaksin?" diye soruyor.

Dilimin ucunda.

Çamurun içinde altin gibi parlayan bir sey görüyorum ve bakmak için dizlerimin üstüne çömeliyorum. Daha sonra ne mi olacak, bilmiyorum diyorum Marla'ya .

Sanirim ikimiz de bir kenara atildik.

Gözümün ucuyla siyahli uzay maymunlarinin mumlarinin üzerine egilerek ortalikta gezinmelerini takip ediyorum. Çamurun içindeki küçük altin pariltisi, altin dolgu yapilmis bir azidisi. Hemen yaninda civayla karisik gümüs kapli iki tane daha azi disi var. Bu bir çene kemigi.

Hayir, ne olacagini söyleyemem. Bir, iki, üç azidisini, saçi, boku, kemigi ve kani Marla'nin göremeyecegi sekilde topragin altina sokusturuyorum.

18

Cuma gecesi ofisteki masamin basinda uyuyakalmisim.

Uyandigimda yüzüm ve kollarimin masanin üstünde kavusmus, telefonlar çaliyor ve herkes gitmis. Rüyamda bir telefon çaliyordu ama gerçekte çalan telefon mu rüyama girdi, yoksa rüyam mi gerçege kaymisti karar veremiyorum.

Telefona cevap veriyorum, Uyum ve Yükümlülük.

Bu benim çalistigim departman. Uyum ve Yükümlülük.

Günes batiyor, Wyoming ve Japonya büyüklügündeki yüklü firtina bulutlari bize dogru geliyor. Is yerimde pencere var sanmayin. Binanin tüm dis cephesi bastan asagiya camdan yapilmis. Çalistigim yerdeki her sey tepeden tirnaga cam. Her yerde dikey güneslikler var. Her yerde düsük havli endüstriyel gri halilar ve bilgisayarlarinnetworke baglandigi yerlerde küçük mezar taslari var. Ofisin her yeri kontrplak dösemeli çitlerle kutulanmis, kübik bir labirent gibi.

Bir yerlerde elektrik süpürgesi homurdaniyor.

Patronum tatile çikti. Bana bir e-mail atip, ortadan kayboldu. Iki hafta içinde resmi bir görüsme için hazirlanmam gerekiyormus. Bir konferans odasi ayarlamam, bütün ördekleri sirayla oturtmam, özgeçmisimi güncellemem filan gerekiyormus. Bana karsi bir dava hazirliyorlar.

Ben Joe'nun Tamamen Kaybolan Sürpriz Duygusuyum.

Son zamanlarda çok zavalli davranmistim.

Telefonu açiyorum ve Tyler "Disari çik, park yerinde seni bekleyen herifler var" diyor.

Kim onlar diye soruyorum.

"Hepsi seni bekliyor" diyorTyler .

Ellerimin gaz koktugunu fark ediyorum.

Tylerdevam ediyor "Yola çik. Arabalari var disarida. BirCadillac ."

Hala uyukluyorum.

Burada emin olamadigim seyTyler mi benim rüyamda, yoksa ben miTyler'in rüyasiyim?

Ellerimdeki gazi kokluyorum. Etrafta kimsecikler yok. Kalkip park yerine gidiyorum.

Dövüs kulübündeki araba tamircisi herif kaldirimin kenarina birisinin siyah Corniche'ini park etmis ve benim tek yapabildigim beni bir yerlere götürmeye hazir olan bu siyah ve altin rengindeki dev sigara kutusuna bakmak. Arabadan inen tamirci endise etmememi, plakayi havaalaninin uzun dönem park yerindeki baska bir arabanin plakasiyla degis tokus ettigini söylüyor.

Dövüs kulübündeki usta basimiz herhangi bir seyi kolayca çalistirabilecegini söylüyor. Direksiyon paneline iki kablo sarilidir. Kablolarin ucunu birbirine degdirirsen, mars devresi tamamlanir ve gezinti yapmak için çalinti araba hazir olur.

Ya böyle yaparsin, ya da saticinin bilgisayarina girerek anahtar kodunu kirarsin.

Siyah tisörtlü ve siyah pantolonlu üç uzay maymunu arka koltukta oturuyor. Görmedim. Duymadim. Konusmadim.

EeTylernerede diyorum.

Dövüs kulübündeki usta basiCadillac'in kapisini arabanin soförüymüs gibi açik tutuyor. Ustanin uzun boyu, kemikleri ve omuzlari insana telefon direklerini hatirlatiyor.

Tyler'igörecek miyiz diye soruyorum.

Ön koltukta beni bekleyen biryasgünü pastasi var, üstüne mumlar dizilmis. Arabaya biniyorum ve yola çikiyoruz.

Dövüs kulübünden bir hafta sonra bile hiz limitlerine uymak gibi sorununuz olmaz. Belki iki gün boyunca kabiz olup, iç kanama geçirirsiniz ama çok ta kiyak hissedersiniz kendinizi. Diger arabalar sizin etrafinizda döner. Arabalar pesinize takilir. Diger soförler sizi orta parmak gösterip, hareket çekerler. Radyoyu bile açmazsiniz. Belki her nefes aldiginizda kaburgalarinizda ince bir batma sizisi olur. Arkanizdaki arabalar uzunlarini yakip söndürürler. Günes turuncu ve altin sarisi renklerde batar.

Usta arabayi kullaniyor,yasgünü pastasi aramizda duruyor.

Dövüs kulübünde bu usta gibi herifleri görmek her zaman boktan ve korkutucu bir durumdur. Kemik torbasi herifler asla gevsemezler. Pelte olana kadar dövüsürler. Sari cilaya batirilmis iskelet görünümlü ve dövmeli beyaz herifler, kurutulmus et görünümlü siyah herifler, Isimsiz Narkotiklerde hayal edeceginiz sekilde genellikle birbirlerini tutarlar. Asla dur demezler. Sirf enerjiden olusmus gibidirler ve öyle hizli titrerler kisilüetleri bulaniktir. Tek seçenekleri nasil öleceklerini seçmekmis ve bir dövüste ölmek istiyorlarmis gibi davranirlar.

Bu herifler birbirleriyle dövüsmek zorundadir.

Onlari baska kimse dövüse davet etmez. Onlar da kendileri gibi kemik ve enerjiden olusan siskalar disindakileri dövüse davet edemezler.

Usta gibi herifler birbirlerini seçince izleyenler çigirtkanlik bile yapmaz.

Tek duyulan, dövüsçülerin dislerinin arasindan alip verdikleri nefes ve birbirlerini yakalayabilmek için çarpan ellerinin sesidir, yumruklar ince ve içi bos kaburgalara çekiç gibi indiginde çikan islik ve vurma sesidir. Heriflerin derisinin altinda ziplayantendonlari , kaslari ve damarlari görebilirsiniz. Tek isigin altinda heriflerin derisi terden parlar, gerilmistir ve islaktir.

On, on bes dakika uçup gider. Terlerler ve bu heriflerin teri kizarmis tavuk gibi kokar.

Dövüs kulübünün yirmi dakikasi geçip gider. En sonunda da heriflerden biri düser.

Bu dövüsten sonra, iki ilaç temin eden herif birbirini seçer ve dövüs gecenin sonuna kadar sürer, ikisi de o kadar sert dövüsmekten bitkindir ve siritiyordur.

Dövüs kulübünden beri su tamirci herifPaper Sokagindaki evde takiliyordu. Yazdigi sarkiyi dinlememi istiyordu. Yaptigi kus kafesini görmemi istiyordu. Herif bana bir kizin resmini gösterip, evlenilecek kadar güzel olup olmadigini bile sordu.

Corniche'inön koltugunda otururken herif bu defa da "Senin için yaptigim pastayi gördün mü? Kendi ellerimle yaptim" dedi.

Bugün benimyasgünüm degil.

"Civatalarin yagi azdi" diyor usta " ben de yagi ve hava filtresini degistirdim.Subap tevzisini ve zamanlamayi kontrol ettim. Bu gece yagmur yagacakmis, o yüzden hidrolikakuplemanlari da degistirdim.

Tyler'inplani nedir diye soruyorum.

Usta küllügü açip, çakmaga basiyor. "Bu bir test mi? Bizi testten mi geçiriyorsun?" diyor.

Tylernerede?

"Dövüs kulübünün ilk kurali, dövüs kulübü hakkinda konusmamaktir" diyor usta basi. "Ve Kargasa Projesinin son kurali soru sormamaktir."

Peki bana anlatacak bir seyin var mi?

"Anlaman gereken sey su, baban senin için bir Tanri modeliydi." diyor.

Isim ve ofisim arkamizda küçülüyor, küçülüyor, küçülüyor ve kayboluyor.

Ellerimdeki gazi kokluyorum.

Usta "Eger bir erkeksen veHristiyansan ve Amerika'da yasiyorsan, baban Tanri'nin bir modelidir. Ve eger babani hiç tanimadiysan, eger baban öldüyse veya hiç eve ugramadiysa, Tanri ile ilgili neye inanabilirsin ki?" diyor.

Bunlarin hepsiTylerDurden doktrini. Ben uyurken kagit parçalarina karalanmis ve ise gidince daktilo edip, çogaltmam için bana verilmis seyler. Hepsini okudum. Hatta patronum bile hepsini okumus olabilir.

Usta "Yapacagin sey su olur, bütün hayatini bir baba ve Tanri aramakla geçirirsin" diye devam ediyor.

“Göz önüne alman gereken sey, Tanri’nin senden hoslanmamasi olasiligidir. Olabilir, Tanri bizden nefret ediyor. Ama bu basimiza gelebilecek en kötü sey degil.” diyor.

Tyler’agöre kötülükle Tanri’nin ilgisini çekmek her zaman hiç ilgi çekememekten daha iyiydi. Belki de Tanrinin nefreti, umursamamasindan daha iyiydi.

Ya Tanrinin en kötü düsmani olmak yada hiç bir bok olamamak durumunda kalsaydiniz, hangisini seçerdiniz?

TylerDurden’agöre biz Tanrinin vasat çocuklariyiz, çünkü tarihte ne özel bir yerimiz var, ne de bize özel bir ilgi gösterilmis.

Tanrinin dikkatini çekemedigimiz sürece, ne lanetlenmek ne de kurtulmak için ümit edebiliriz.

Hangisi daha beter, cehennem mi, hiçlik mi?

Sadece yakalanip cezalandirildigimiz zaman kurtulabiliriz.

“Louvremüzesini yak” diyor usta, “kiçini*Mona*Lisa’lya sil. Böylelikle en azindan Tanri ismimizi ögrenmis olur.”

Alçaldikça düsersin, yükseldikçe uçarsin. Ne kadar uzaga kaçarsan, Tanri o kadar çok geri gelmeni ister.

“Mirasyedi ogul evi hiç terk etmeseydi” diyor usta, “semirmis dana yavrusu hala hayatta olurdu.”

Kumsaldaki kum taneleri ve gökyüzündeki yildizlarla numaralanmak yeterli degil.

Usta basi siyahCorniche’i eski kestirme otobana sokuyor. Otobanda sadece bir gidis, bir de gelis seridi var ve simdiden bir kamyon konvoyu arkamiza takiliyor, hepsi de yasal olan hiz limitinde gidiyorlar. Corniche’in içine arkadaki farlarin isigi doluyor ve ön cama görüntümüz yansiyor, konusuyoruz. Hiz limitinde gidiyoruz. Kanunun izin verdigi kadar hizli.

Kanun kanundur derdiTyler . Çok hizli araba kullanmak, yangin çikarmakla aynidir, o da bomba yerlestirmekle aynidir, o da birine ates etmekle aynidir.

Suçlu suçludur.

“Geçen hafta dört yeni dövüs kulübünü doldurabilirdik.” diyor usta. “Eger bir bar bulabilirsek, belki yeni dövüs kulübünü Koca Bob devralabilir. “

Yani gelecek hafta Koca Bob’la kurallari okuyacaklar ve Koca Bob’a kendi dövüs kulübünü verecekler.

Artik bir lider dövüs kulübü açtiginda herkes bodrumun merkezindeki isigin etrafinda durup beklerken, lider karanlikta kalabaligin etrafinda dolanip duracakmis.

Bu yeni kurallari kim koydu diyorum,Tyler mi?

Usta gülümseyip “Kurallari kimin koydugunu biliyorsun” diyor.

Yeni kurala göre hiç kimse dövüs kulübünün merkezinde olmayacak diyor. Dövüsen iki kisi disinda kimse dövüs kulübünün merkezi olmayacak. Liderin sesi karanlikta kalabaligin etrafinda yavasça dolanirken çinlayacak. Kalabaliktaki herifler, odanin bos merkezinin karsisinda duran heriflere bakacakmis.

Bu kural bütün dövüs kulüplerinde geçerli olacakmis.

Yeni bir dövüs kulübüne ev sahipligi yapmak için bir bar veya garaj bulmak zor degil; orijinal dövüs kulübünün toplandigi ilk barda, hala bir aylik kirayi bir gecede dövüs kulübünden çikarabiliyorlar.

Ustaya göre diger bazi dövüs kulüplerinin kurali bedava olmasiymis. Içeri girmek için asla para alinmiyormus. Usta penceresinden sarkip, yan seritten ters yöne akan trafige dogru bagiriyor ve gecenin esintisi arabanin yanina bosaliyor: “Sizi istiyoruz, parani degil:”

Usta pencereden bagirmaya devam ediyor “Dövüs kulübünde oldugunuz sürece, bankadaki paranizin miktari önemli degildir. Isinizle degerlendirilmezsiniz. Siz aileniz degilsiniz, kendinize oldugnuzu söylediginiz kisi de degilsiniz.”

Usta rüzgara karsi haykiriyordu, “Siz isminiz degilsiniz.”

Arkada oturan uzay maymunlarindan bir tanesi söze devam ediyor: “Siz problemleriniz degilsiniz.”

Usta camdan haykiriyor, “Siz problemleriniz degilsiniz.”

Bir uzay maymunu bagiriyor, “Yasinizin bir önemi yok.”

Usta haykiriyor, “Yasinizin bir önemi yok.”

Ve usta direksiyonu karsi seride kiriyor, arabanin içi karsidan gelen farlarin isigiyla aydinlaniyor, çizgi filmlerdeki kadar kiyak görünüyoruz. Bir araba, sonra bir tane daha direk üstümüze dogru gelirken kornasina asiliyor ve usta her defasinda direksiyonu kirip siyirttiriyor.

Farlar büyüyerek üstümüze geliyor, kornalar bagrisiyor ve usta göz kamastirici isik ve gürültünün içine sürüyor arabayi ve bagiriyor, “Siz umutlariniz degilsiniz.”

Kimse bu bagirtilari sallamiyor.

Bu defa karsidan gelen bir araba tam zamaninda direksiyonu kirip, bizi kurtariyor.

Sonra baska bir araba geliyor üstümüze. Farlar göz kirpiyor, uzun, kisa, uzun, kisa. Korna bögürüyor ve usta basi bagiriyor “Kurtulamayacaksiniz.”

Baska bir araba ve usta bagiriyor “Hepimiz bir gün ölecegiz.”

Bu sefer karsidan gelen araba direksiyonu kiriyor ama usta onun kirdigi yöne kiriyor direksiyonu. Karsidan gelen araba iyice kaçiyor ama arabaya sürtünüyoruz ve kivilcim çikiyor.

O anda eriyip, sisiyor insan. O an için her sey önemini yitiriyor. Yildizlara bak ve bittin. Bagajinin önemi yok. Hiç bir seyin önemi yok. Agzinin kötü kokmasinin da. Pencerelerden disari da ki karanlik görünüyor ve etrafinda kornalar çiglik atiyor. Farlar suratinda uzun, kisa, uzun flaslar patlatiyor ve bir daha ise gitmek zorunda olmayacagini düsünüyorsun.

Bir daha saçlarini kestirmek zorunda kalmayacaksin.

“Haydi” diyor usta.

Karsidan gelen araba direksiyonunu kiriyor ve usta da onun üstünde dogru kiriyor.

“Ölmeden önce ne yapmis olmayi dilerdin?”

Karsidan gelen arabanin kornasi araliksiz bagiriyor, usta öyle sakin ki gözünü yoldan çevirip bana bakiyor ve “Çarpismaya on saniye” diyor.

“Dokuz.

“Sekiz dakika.

“Yedi.

“Alti dakika.

Isim diyorum. Isimden istifa etmis olmak isterdim.

Karsidan gelen araba direksiyonunu kirarken kornasi susmuyor ama usta ona çarpmak için direksiyonunu kirmiyor.

Üstümüze dogru bir sürü isik geliyor. Usta arkadaki uzay maymunlarina dönüp, “Hey uzay maymunlari, oyunun nasil oynandigini gördünüz mü? Simdi itiraflara baslayin yoksa hepimiz ölürüz.” diyor.

Sagimizdan bir araba geçiyor ve tamponunda “Sarhosken Daha Iyi Kullanirim” yaziyor. Gazetede, bir sabah binlerce arabaya bu tür çikartmalarin yapistirildigi yaziyordu. Diger çikartmalarda “Benimkini Ye” türü seyler yaziyordu.

“Sarhos Soförler Annelere Karsi.”

“Bütün Hayvanlari Geri Dönüstürün”

Gazeteyi okurken bu teklifi Yanlis Bilgilendirme Ekibinin çektigini biliyordum. Yada Yikim Ekibinin.

Yanimda oturan temiz ve ayik usta basinin bana, evet, su Sarhos araba çikartmalari Kargasa Projesinin isi diyor.

Arkadaki üç uzay maymunu sessizce oturuyorlar.

Yikim Ekibi, alevler içindeki uçaklari saatte bin kilometre hizla kayalara düserken, oksijen maskesi için birbirleriyle dövüsen insanlarin resmedildigi havayolu cep kartlari hazirliyordu.

Bankamatikleri çildirtip, saganak gibi onluk ve yirmi dolarlik kusturacak bir bilgisayar virüsü üretmek için Yikim Ekibiyle, Yanlis Bilgilendirme Ekibi birbirleriyle yarisiyordu.

Küllükteki çakmak firliyor ve ustayasgünü pastasindaki mumlari yakmami söylüyor.

Mumlari yakiyorum, pasta küçük ates haresi altinda parildiyor.

"Ölmeden önce son dileginiz ne olurdu?" diyor usta ve karsidan gelen kamyonun seridine geçiyor. Kamyon havali kornasina asiliyor, arka arkaya uzunca bagirtiyor kornayi ve kamyonun farlari, günesin dogusu gibi gittikçe parlayarak üstümüze geliyor ve ustanin gülümseyisini aydinlatiyor.

"Çabuk bir dilek tutun" diyor aynadan arkadaki uzay maymunlarina. "Hiçlige bes saniye kaldi."

"Bir" diyor

"Iki."

Önümüzde görebildigimiz tek sey, kükreyen kamyonun kör edici parlakligiydi.

"Üç."

"Ata binmek.", arkadan bir ses geliyor.

"Ev yapmak", bir ses daha.

"Dövme yaptirmak."

Usta "Bana inanin ve sonsuza kadar ölün" diyor.

Çok geç, kamyon direksiyonunu kiriyor, usta da kiriyor ama Corniche'in arkasi, kamyonun ön tamponunun bir ucuna takilip boydan boya kalkiyor.

Bunu o anda fark edemiyorum tabi, o anda tek bildigim sey isiklar, kamyonun karanliga göz kirpan farlari ve önce yolcu kapisina, sonra pastanin üstüne ve son olarak ta direksiyon basindaki ustanin üstüne uçmus olmam.

Arabayi düz tutabilmek için usta direksiyona sikica yapismis ve pastadaki mumlar sönüyor. Bir mükemmel saniye için sicak, siyah deri kapli arabanin içindeki isiklar kayboluyor ve bagirislarimiz, kamyonun yavasça homurdayan havali kornasiyla ayni derin tona dönüsüyor, ve kontrolümüz kayboluyor, seçenegimiz yok, yönümüz yok, kaçisimiz yok ve hepimiz ölüyüz.

Su anda tek istegim ölmüs olmak. Tyler'la kiyaslandiginda ben bir hiçim.

Aptalim ve sürekli bir seylere ihtiyaç duyuyorum, istiyorum.

Benim minik hayatim. Küçük boktan isim. Isveç mali mobilyalarim. Hayir, bunu simdiye kadar hiç kimseye söylemedim ama Tyler'la tanismadan önce bir köpek alip, adini da "Çevre" koymayi planliyordum.

Iste hayatiniz bu kadar boktan olabilir.

Öldürün beni.

Direksiyonu kavrayip, arabayi tekrar trafige sokuyorum.

Simdi.

Ruhunuzu teslim etmeye hazir olun.

Simdi.

Ben geberip gitmeye çabalarken, usta direksiyonu aksi yöne, hendege kiriyor.

Simdi. Ölümün büyüleyici mucizesi. Bir an yürüyüp konusurken, öbür an bir obje oluveriyorsun.

Ben hiçligim, hatta o bile degilim.

Soguk.

Görünmez.

Deri kokusu aliyorum. Emniyet kemeri deli gömlegi gibi sarmis bedenimi. Dik durmaya çalisiyorum ama kafami direksiyona çarpiyorum. Olmasi gerektiginden daha çok aci veriyor bu. Kafam ustanin kucagina düsüyor ve yukari baktigimda ustanin gülümseyen yüzünü görüyorum, arabayi sürüyor. Soför penceresinden de yukaridaki yildizlari görebiliyorum.

Ellerimde ve yüzümde yapisyapis bir sey var.

Kan mi?

Donmus krema.

Usta egilip yüzüme bakiyor. "Yas Günün Kutlu Olsun."

Duman kokusu var ve pasta aklima geliyor.

"Direksiyonu az daha kafanda kiriyordum" diyor.

Sadece gece havasi ve dumanin kokusu var, yildizlar ve gülümseyerek arabayi süren usta var, kafam kucaginda ve dogrulup oturmam gerektigi fikrinden birden vazgeçiyorum.

Pasta nerede?

Usta "Yerde" diyor.

Sadece gece havasi ve dumanin artan kokusu.

Dilek dilemis miydim?

Tepemde, yildizlarin önündesilüeti görünen yüz gülümsüyor. "O mumlar" diyor, "hiç sönmeyen cinsten."

Yildizlarin isiginda, alev alan paspastan tüten dumani görebilecek kadar gözlerimi yere odakliyorum.

19

Usta gaza basip, kendi sessiz tarziyla direksiyonda cosuyor ve bu gece hala yapacak oldugumuz önemli bir isimiz var.

Medeniyet sona ermeden önce ögrenmem gereken tek sey, yildizlara bakip nereye gittigimizi söyleyebilmek.Cadillac sanki uzayda gidiyormusçasina ortalik sessiz. Çevre yolundan çikmis olmaliyiz. Arka koltuktaki herifler ya öldüler yada uyuyorlar.

"Ölümün kiyisindan geçtin" diyor usta.

Bir elini direksiyondan çekip, alnimi direksiyona çarptigim yerdeki uzun yaraya dokunuyor. Alnim iki gözümü de kapayacak kadar sisiyor ve usta soguk parmagini sisligin etrafinda gezdiriyor.Corniche bir çukura giriyor ve acidan gözlerim kariyor. Gece yolunda aceleyle ilerleyisimizin etrafindaki sessizligi, yere çarpan çamurluk vehomurdayip , gicirdayan tamponun sesi bozuyor.

Usta Corniche'in baglarla asili duran arka tamponunun, kamyonun ön tamponuna takilinca neredeyse kopup gidecek parçalandigini anlatiyor.

Bu gece olanlarin, Kargasa Projesindeki ödevinin bir parçasi olup olmadigini soruyorum.

"Bir kismi" diyor. "Dört insan kurban etmem ve yüklüce miktarda yag bulmam gerekiyordu."

Yag mi?

"Sabun için."

Tyler'in plani neydi?

Usta konusmaya basliyor ve katisiksiz Tyler Durden sözleri bunlar.

"Yasayan en güçlü ve en zeki heriflerin benzin istasyonlarinda bensin pompaladiklarini ve garsonluk yaptiklarini görüyorum" diyor. Soför penceresinden görünen yildizlarin önünde yüzünün silüeti var.

"Bu heriflerin hepsini egitim kamplarina alsak ve onlari sonuna kadar egitsek..

"Bir silahin bütün yaptigi bir yönde odaklanmaktir.

"Genç ve güçlü kadinlar ve erkeklerden olusan bir sinif var ve hayatlarini bir seye adamak istiyorlar. Reklamlar bu insanlari ihtiyaçlari olmayan arabalarin ve giysilerin pesinden kosturtuyor. Jenerasyonlar nefret ettikleri islerde çalisiyorlar, bu yüzden de gerçekte hiç ihtiyaçlari olmayan seyleri satin aliyorlar.

"Jenerasyonumuzda büyük bir savas veya ekonomik bunalim olmadi. Ama bizim ruhani bir savasimiz var. Kültüre karsi büyük bir devrim baslattik. Büyük bunalim bizim hayatlarimizdir. Ruhsal bir depresyon içindeyiz.

"Bu kadin ve erkekleri esir edip, onlara özgürlügü göstermeliyiz. Ve onlari korkutup, cesareti ögretmeliyiz.

"Napolyon, sövalyelik nisani olan bir kurdele parçasi için hayatlarini feda edecek adamlar yestirtirebilecegini söyleyip, böbürlenirdi.

"Dünyadaki zenginlikleri tekrar bölüstürene kadar, grev yaptigimizi ve kimsenin çalismadigini düsün.

"Rockefeller Plaza'nin yikintilarinin etrafindaki nemli ormanlarda geyik avladigimizi düsün.

"Isinle ilgili söyledigin sey gerçekten dogru muydu?" diye sordu usta.

Evet, gerçekten istifa etmek istiyordum.

"Iste bu yüzden yola çiktik bu gece" dedi.

Avlaniyoruz, yag avina çiktik.

Hastanenin atik çöplügüne gidiyoruz.

Tibbi atiklarin yakildigi yere gidiyoruz ve atilmis ameliyat örtüleri ve yara bezlerinin arasinda, on yillik tümörlerin, damara tesir eden tüplerin, atilan ignelerin arasinda, korkunç seyler, gerçekten korkunç seyler bunlar, kan örneklerinin ve kesilmis doku parçalarinin arasinda, çöp kamyonu kullaniyor olsak bile bir gecede tasiyabilecegimizden çok daha fazla para bulabiliriz.

Corniche'idingillerinin tasiyabilecegi seviyeye kadar dolduracak para bulacagiz.

"Alacagimiz yag" diyor usta "Amerika'nin en zengin götlerinden emilmis olan yagdir. Dünyanin en zengin, en yagli götleri."

Amacimiz büyük kirmizi torbalardaki emilmis yaglariPaper Sokagina tasiyip, kaynatmak, kül suyu ve biberiye ile karistirip, o yaglari emdirmek için para veren insanlara satmak. Bir kalip sabuna yirmi kagidi anca bu herifler bayilir.

"Dünyanin en zengin yagi, buralarin yagidir." diyor. "Bir türRobinHood'luk bu yaptigimiz."

Paspastaki küçük mum yaniklari içten içe yayiliyor.

"Oraya kadar gitmisken" diyor usta "su hepatit böceklerinden de bulmamiz gerekiyor."

20

Yaslar bu sefer gerçekten bosaniyordu ve iri bir damla silahin namlusundan süzülüp, tetige inmis,ordan da isaret parmagimin üstüne damlayip, dümdüz olmustu.RaymondHessel iki gözünü de kapadi, ben de silahi sakagina sert bir sekilde dayadim, bunu hiç bir zaman unutmayacakti. Yaninda duruyordum, bu onun hayatiydi ve her an ölebilirdi.

Elimdeki ucuz bir silah degildi, ve umarim tuz silahi sikip atmaz diye düsündüm.

Her sey çok kolay olmustu. Ustanin söyledigi her seyi yapmistim. Bu yüzden de bir silah almamiz gerekmisti. Ödevimi yapiyordum.

Her birimizinTyler'a on iki tane ehliyet götürmesi gerekiyordu. Böylece her birimizin on ikiser insan kurban ettigi kanitlanmis olacakti.

Park edip, RaymondHessel'in Korner Mart'taki mesaisini bitirmesini bekledim. Gece yarisi disari çikip, son otobüsü beklemeye basladigi sirada, yanina yaklasip merhaba dedim.

RaymondHesselhiçbir sey söylemedi. Muhtemelen parasinin, asgari ücretinin, cüzdanindaki on dört dolarin pesinde oldugumu düsünmüstü.

Ah,RaymondHessel , yirmi üç yilin gözlerinin önünden geçti, aglamaya basladin, sakagina dayali silahimin namlusuna göz yaslarin damladi, ama hayir, bunun parayla bir ilgisi yoktu. Her sey para degildir.

Merhaba bile demedin.

Sen zavalli küçük cüzdanin degilsin.

Güzel bir gece, dedim, soguk ama açik.

Merhaba bile demedin.

Kaçma dedim, kaçarsan seni arkandan vurmak zorunda kalirim. Silah disaridaydi ve elimde lastikli bir eldiven vardi, yani silahin delil olarak kullanilmasi durumunda, Kafkasyali, yirmi üç yasinda ve vücudunda

belirgin bir isaret olmayanRaymondHessel'in kurumus gözyaslari disinda silahin üstündebirsey bulamazlardi.

Sonra dikkatini çekmeyi basardim. Gözlerin öyle açilmisti ki, sokak lambasinin isiginda bile, buz gibi yesil oldugunu görebiliyordum.

Sanki namlunun ucu çok sicakmis yada çok sogukmus gibi silah yüzüne degdikçe her seferinde biraz daha geri kaçiyordun. Geri kaçip durma diyene kadar bunu sürdürdün, sonra da silahin sana dokunmasina izin verdin ama kafani namludan mümkün oldukça uzaga kaçirdin.

Dedigimi yaptin ve bana cüzdanini verdin.

Ehliyetinde adininRaymond K.Hessel oldugu yaziyordu. 1320 SABenning , A Apartmaninda oturuyorsun. Bodrum kati olmali. Bodrum katlarina genellikle numara yerine harf verirler.

RaymondK.K.K.K.K.Hessel , seninle konusuyordum.

Kafan namludan uzakta dururken evet dedin. Evet, bir bodrumda yasiyorum dedin.

Cüzdaninda birkaç resim de vardi. Annenin resmi.

Gözlerini açinca, Annenle Babanin gülümseyen resminin yaninda silahi da görecek olman senin için zor olmaliydi, ama sen bunu basardin, sonra da gözlerini kapayip aglamaya basladin.

Ölümün büyüleyici mucizesi seni sükunete bogacakti. Bir an önce insanken, bir an sonra bir obje oluyorsun, ve yüzünden geriye pakbirsey kalmayacagi için Annenle Baban yasli aile doktoru Bay Bilmemkimi arayip, senin dis kayitlarini almak zorunda kalacakti. Ve Anneyle Baba senden her zaman daha iyisini yapmani beklemislerdi, hayir hayat adil degildi ve iste simdi de bu noktaya gelmisti.

On dört dolar.

Bu annen mi diye sordum.

Evet. Agliyordun, burnunu çekiyordun, agliyordun. Sonra yutkundun ve evet dedin.

Kütüphane üyelik kartin vardi. Video kulübü üyelik kartin vardi. Sosyal sigorta kartin. On dört dolar nakit. Otobüs pasonu almak istedim ama usta sadece ehliyeti almami söylemisti. Tarihi geçmis bir üniversite ögrenci kimligi.

Demek bir yerlerde okuyordun.

Bu noktada aglama keskinlesti, ben de silahi yanagina biraz daha bastirdim, kipirdama yoksa suracikta ölürsün diyene kadar da geri adim attin. Simdi söyle bakalim ne okudun diye sordum.

Nerede dedin.

Üniversitede dedim. Ögrenci kimligin var.

Ah, anlayamamistin, hiçkirdin, yutkundun, burnunu çektin, biyoloji dedin.

Simdi beni dinle, bu gece öleceksin Ray-mondK.K.K.Hessel dedim. Bir saniye veya bir saat içinde

ölebilirsin, sen karar ver. Hadi bana yalan söyle. Kafandan geçen ilk seyi söyle. Uydurbirseyler . Umrumda olmaz. Silah bende.

Sonunda beni dinleyip, kafandaki küçük trajedi senaryolarindan kurtulmustun.

Bosluklari doldur.RaymondHessel büyüdügü zaman ne olmak istiyor?

Eve git lütfen dedin, sadece benim eve gitmemi istiyordun.

Saçmalama dedim. Sonra da hayatini nasil geçirmek isterdin diye sordum. Eger dünyadabirsey yapabilecek olsaydin, bu ne olurdu?

Uydur bir hikaye.

Bilmiyordun.

O zaman sen öldün dedim. Dedim ki kafani çevir.

Ölüm on saniye içinde baslayacak. Dokuz, sekiz.

Veteriner dedin. Bir veteriner olmak istiyordun.

Hayvanlarla ilgili olan is. Bunun için okula gitmen lazim dedim.

Çok fazla okumak gerekiyor dedin.

Ya koca kiçini kaldirip o okula gidersinRaymondHessel , ya da ölürsün. Sen seç. Cüzdanini arka ceplerinden birine soktum. Demek gerçekten hayvan doktoru olmak istiyordun. Silahin tuzlu suyla islanmis namlusunu bir yanaktan çekip, digerine dayadim. Her zaman bir veteriner olmak istiyordun degil mi Dr.Raymond K.K.K.K.Hessel ?

Evet.

Atmiyorsun degil mi?

Evet. Yani hayir, atmiyordun. Evet.

Tamam o zaman dedim ve silahin nemli ucunu çenene dayadim, sonra burnunun ucuna ve silahi dayadigim her yerde gözyaslarindan parlayan halkalar olustu.

O zaman okula geri dön dedim. Yarin sabah uyanirsan, okula gitmek için bir yol bul.

Silahin nemli ucunu iki yanagina dayadim, sonra çenene, sonra da alnina dayadim ve orada tuttum. Su anda ölmüs de olabilirdin dedim.

Ehliyetin bende.

Kim oldugunu biliyorum. Nerede yasadigini biliyorum. Ehliyetini aliyorum ve seni kontrol edecegim Bay Raymond K.Hessel . Üç ay sonra, alti ay sonra ve bir yil sonra kontrol edecegim ve veteriner olmak için okula devam etmezsen, öleceksin.

Hiçbirsey söylemedin.

Git buradan ve küçük hayatina devam et ama gözümün üstünde oldugunu unutmaRaymondHessel , ve sunu bil ki sadece peynir satin alip, televizyon izlemeye yetecek kadar para kazandigin bu boktan iste çalistigini görmektense, seni öldürmeyi tercih ederim.

Simdi çekip gidecegim, o yüzden arkani dönme.

Tylerböyle yapmami istiyordu.

Agzimdan çikan sözlerTyler'in kelimeleriydi.

BenTyler'in agziyim.

BenTyler'in elleriyim.

Kargasa Projesindeki herkesTyler'in bir parçasi olmustu ve bu karsilikliydi.

RaymondK.K.Hessel , bu aksam yiyecegin yemek simdiye kadar yedigin bütün yemeklerden daha lezzetli gelecek ve yarin, geri kalan hayatinin en güzel günü olacak.

21

Sky Harbor Uluslararasi Havaalaninda uyanirsin.

Saatini iki saat geri al.

Servis otobüsüyle Phoenix'e gidiyorum ve girdigim her barda, iyi bir yumrugun yanak etini, kemigin sivri kenarina paketlemesi sonucu, gözünün kenarinda dikisler olan herifler görüyorum. Burunlari yamulmus olan herifler var ve bardaki bu herifler beni yanagimdaki büzüsmüs delikle görüyorlar ve bir anda aile oluveriyoruz.

Tyleruzun bir süredir eve gelmiyor. Ben küçük isime gidiyorum. Bir havaalanindan digerine kosturup, içinde insanlarin öldügü arabalara bakiyorum. Seyahatin büyüsü. Minik bir hayat. Minik sabunlar. Minik uçak koltuklari.

Gittigim her yerde Tyler'i soruyorum.

Onu bulma ihtimaline karsilik, kurban ettigim on iki kisinin ehliyetini cebimde tasiyorum.

Girdigim her barda, her lanet olasi barda dövülmüs herifler görüyorum. Gittigim her barda boynuma sarilip, bana bira ismarlamak istiyorlar. Hangi barlarin dövüs kulübü oldugunu zaten biliyormusum gibi.

Tyler Durden adinda birini gördünüz mü diye soruyorum.

Dövüs kulübü hakkinda soru sormak çok aptalca olacagi için sormuyorum.

Ilk kural dövüs kulübü hakkinda konusmamak.

AmaTylerDurden'i gördünüz mü diye soruyorum.

Hiç duymadik, efendim, diyorlar.

Ama onu belki Chicago'da bulabilirsiniz, efendim.

Herkesin bana efendim demesinin sebebi, yanagimdaki delik olmali.

Ve göz kirpiyorlar.

O'Hare'deuyanip, Chicago'ya giden servise biniyorum.

Saatimi bir saat ileri aliyorum.

Baska bir yerde uyanabiliyorsan.

Baska bir zamanda uyanabiliyorsan.

Neden baska bir insan olarak uyanamazsin ki?

Gittigim her barda dövülmüs herifler bira ismarlamak istiyorlar.

Ve hayir efendim,TylerDurden'i hiç görmedik diyorlar.

Ve göz kirpiyorlar.

Bu ismi daha önce hiç duymamislar. Efendim.

Dövüs kulübünü soruyorum. Bu gece buralarda bir dövüs kulübü var mi?

Hayir, efendim.

Dövüs kulübünün ikinci kurali, dövüs kulübü hakkinda konusmamaktir.

Bardaki dayak yemis herifler kafalarini salliyorlar.

Hiç duymadik. Efendim. Ama kendi dövüs kulübünüziSeattle'da bulabilirsiniz, efendim.

MeigsField'dauyanip,Marla'yi ariyorum vePaper sokaginda neler oluyor diyorum.Marla , bütün uzay maymunlari kafalarini kazidi diyor. Elektrikli tiras makinesi isiniyor ve artik bütün ev yanmis saç gibi kokuyor. Uzay maymunlari parmak izlerini yok etmek için kül suyu kullaniyor.

SeaTac'deuyanirsin.

Saatini iki saat geri alirsin.

Servis seniSeattle'a götürür, girdigin ilk bardaki barmende bir boyunluk vardir ve beni görebilmek için

kafasini iyice geriye atip, ezilmis bir patlican gibi duran mor burnunun ucundan bakar.

Bar bostur ve barmen “Tekrar hos geldiniz, efendim” der.

Bu bara daha önce gelmemistim ki, hem de hiç.

TylerDurdenadini daha önce duydun mu hiç diye soruyorum.

Barmenin çenesi boyunlugun üstüne çakilmis gibi duruyor ve bana bakip “Bu bir test mi?” diyor.

Evet diyorum, bu bir test.TylerDurden’la hiç karsilastin mi?

“Geçen hafta ugramistiniz, BayDurden ,” diyor. “Hatirlamiyor musunuz?”

Tylerburadaydi.

“Siz buradaydiniz, efendim.”

Bu geceden önce buraya gelmedim ki.

“Öyle diyorsaniz öyledir efendim.” diyor barmen, “ama Persembe aksami gelip bana polisin bizi ne zaman kapatmayi planladigini sordunuz.”

Geçen Persembe aksami uyuyamadigim için bütün gece ayaktaydim ve uyanik miyim yoksa uyuyor muyum diye düsünüp duruyordum. Cuma sabahi uyandigimda kemiklerim agriyordu, yorgundum ve bütün gece gözlerimi kirpmamisim gibi hissediyordum.

“Evet efendim” diyor barmen “Persembe aksami tam olarak su anda durdugunuz yerde durup, bana polis baskinin ve Çarsamba günü dövüs kulübünden kaç kisiyi geri çevirmek zorunda kaldigimizi sordunuz.”

Barmen etrafa bakmak için omuzlarini ve boyunluklu kafasini çeviriyor ve “Bizi duyacak kimse yok Bay Durden , efendim. Dün gece yirmi yedi kisiyi geri çevirdik. Burasi dövüs kulübünden sonra hep bos oluyor” diyor.

Bu hafta girdigim her barda bana efendim dediler.

Girdigim her barda bütün dövüs kulübü üyeleri birbirlerine benzemeye basladilar. Bir yabanci benim kim oldugumu nerden bilebilir?

“Bir dogum lekeniz var BayDurden .” diyor barmen. “Ayaginizda. Koyu kirmizi Avustralya ve yaninda Yeni Zelanda seklinde.”

Bunu bir tekMarla biliyor.Marla ve babam.Tyler bile bilmiyor. Plaja gittigimde ayagimi hep altima saklayarak oturuyorum.

Sahip olmadigim kanser, simdi her yere yayilmis.

“Kargasa Projesindeki herkes biliyor BayDurden .” Barmen elini uzatip, üstündeki yanik öpücük izini gösteriyor.

Benim öpücügü mü?

Tyler'inöpücügü.

"Herkes dogum lekesini biliyor." diyor barmen. "Bu efsanenin bir parçasi. Kahrolasi bir efsane oluyorsun adamim."

Hiç yaptik mi diye sormak içinSeattle'daki motel odasindanMarla'yi ariyorum.

Bilirsiniz iste.

Sehirlerarasi,Marla "Neyi?" diyor.

Yattik mi?

"Ne!"

Yani hiç seks yaptik mi?

"Tanrim!"

Yani?

"Yani mi?" diyor.

Hiç seks yaptik mi?

"Sen acayip boktan bir herifsin!"

Seks yaptik mi?

"Seni öldürebilirim."

Ne yani, bu evet mi demek, hayir mi?

"Bunun olacagini biliyordum" diyorMarla . "Çok kaypaksin. Beni seviyorsun. Sonra görmezden geliyorsun. Hayatimi kurtariyorsun, sonra da annemi kaynatip, sabun yapiyorsun."

Kendimi çimdikliyorum.

Marla'yanasil tanisitigimizi soruyorum.

"Testis kanseri seyinde" diyorMarla . "Sonra da hayatimi kurtardin."

Hayatini mi kurtardim?

"Evet hayatimi kurtardin."

Senin hayatiniTyler kurtardi.

“Hayatimi kurtardin.”

Parmaklarimi yanagimdaki delige sokup, içeride gezdiriyorum. Beni uyandiracak kadar birinci sinif bir aci için en uygunu bu olmali.

“Hayatimi kurtardin. Regent Oteli. Yanlislikla intihar etmeye kalkismistim. Hatirliyor musun?”

Ah.

“O gece” diyor Marla “senin bebegini aldirmak istedigimi söylemistim.”

Kabin basincini kaybediyoruz.

Marla’ya adimi soruyorum.

Hepimiz ölecegiz.

“Tyler Durden. Adin, Tyler Akillara-Zarar Durden . 5123 NE Paper Sokaginda oturuyorsun ve orasi kafalarini kaziyip, derilerini kül suyu ile yakan küçük müritlerinle kayniyor.” diyor Marla .

Uyamam lazim.

“Hayir önce koca kiçini kaldirip buraya gelmen lazim. “ diye bagiriyor Marla . “Su küçük troller beni sabuna çevirmeden önce gelmelisin.”

Tyler’i bulmam lazim.

Marla’ya elindeki yaranin nasil oldugunu soruyorum.

“Sen yaptin” diyor. “Elimi öptün.”

Tyler’i bulmam lazim.

Biraz uyamam lazim.

Uyumam lazim.

Uykuya dalmam lazim.

Marla’ya iyi geceler diyorum ve uzanip telefonu kaparken Marla’nin çigliklari uzaklasiyor, uzaklasiyor ve yok oluyor.

22

Bütün gece düsünceler beynime üsüsüp durdu.

Su anda uyuyor muyum? Hiç uyumus muydum? Isteinsomnia buydu.

Nefes alip verirken rahatlamaya çalisiyorum ama kalbim yerinden firlayacakmis gibi oluyor ve düsünceler beynimde firtinalar kopariyor.

Hiçbir sey ise yaramiyor. Rehberli meditasyon bile.

Irlanda'dayim.

Koyun saymak ta ise yaramiyor.

En son uyudugunu hatirladigin zamandan beri geçen günleri, saatleri, dakikalari sayarsin. Doktorun güler. Kimse uyuyamamaktan ölmedi simdiye kadar der. Yüzün bozulmus meyve gibi görünür ve öldügünü sanirsin.

Ve Seattle'daki bir motelin yataginda, sabahin üçünden sonra bir kanser destek grubu bulman da imkansizdir. Küçük mavi Amytal Sodyum kapsülleri veya ruj kirmizisi Seconal'ler bulmak için de çok geçtir. Ve sabahin üçünden sonra, dövüs kulübüne de giremezsin.

Tek yapabilecegin Tyler'i bulmaktir.

Yada biraz uyumak.

Sonra birden uyanirsin ve Tyler yatagin yaninda, karanlikta duruyordur.

Uyanirsin.

Tam uykuya dalacagin sirada, Tyler "Uyan. Uyan, Seattle'daki polisle ilgili problemi çözdük. Uyan." der.

Sube amiri çete türü eylem ve geç saatte boks klüpleri dedigi seye baskin yapilmasini istemis.

"Ama endiselenecek bir sey yok." diyor Tyler . "Bay sube amiri bir problem olamaz." diyor Tyler . "Onu tasaklarindan yakaladik."

Tyler'a beni takip mi ediyordun diye soruyorum.

"Çok komik" diyor Tyler . "Ben de sana ayni seyi soracaktim. Digerlerine benden bahsettin, seni bok parçasi. Sözünü tutmadin. "

Tyler onu ne zaman fark ettigimi merak ediyordu.

"Her uyudugunda" diyor "kaçip, çilginca, vahsi seyler yaptim, aklimi kaçirmis gibi davrandim."

Yatagin yanina diz çöküp, fisildiyor "Geçen Persembe sen uyuyunca, Seattle'a giden bir uçaga atlayip, küçük bir dövüs kulübü kontrolü yaptim. Geri çevrilenlerin sayisini falan ögrendim. Yeni yetenekler aradim. Artik Seattle'da da bir Kargasa Projemiz var."

Parmaklarini kaslarimin üstündeki sislige degdiriyor. "Los Angeles ve Detroit'te de Kargasa Projesi var. Washington D.C. ve New York'ta ta büyük bir Kargasa Projesi kuruluyor. Inanamayacaksin ama Chicago'da da bir Kargasa Projemiz var."

Tyler "Sözünü tutmadigina inanamiyorum. Ilk kural dövüs kulübü hakkinda konusmamakti." diyor.

Geçen hafta Seattle'daydi ve boyunlugu olan bir barmen ona polisin dövüs kulüplerine baskin yapacagini söylemisti. Sube müdürü özellikle istemisti bunu.

"Isin asli su" diyor Tyler , "dövüs kulübüne gelip, bundan çok hoslanan bir polisimiz var. Gazetecilerimiz, katiplerimiz, avukatlarimiz var ve olaylardan, önce bizim haberimiz oluyor."

Demek kapatilacaktik.

"En azindan Seattle'da ." diyor Tyler .

Tyler'a bu konuda ne yaptigini soruyorum.

"*Biz*ne yaptik?" diyor.

Saldiri Ekibiyle toplanti yaptik.

"Artik bir sen ve bir ben yokuz" derken burnumun ucunu çimdikliyor. "Sanirim anlamissindir."

Farkli zamanlarda ayni bedeni kullaniyorduk.

"Özel bir ödev verdik" diyor Tyler . "'Bana saygideger Seattle Polis Amiri Bay Bilmemkimin buharli tasaklarini getirin' dedik."

Rüya görmüyorum.

"Evet" diyor Tyler " görüyorsun."

On dört uzay maymunundan olusan bir ekip kurduk ve bunlarin besi polisti. Bay majesteleri köpegini gezdirirken parkta sadece biz vardik.

"Merak etme" diyor Tyler , "köpek iyi."

Saldirinin tamami üç dakika sürdü, en iyi provamizdan bile kisa. On iki dakika sürecegini tahmin etmistik. En iyi provamiz dokuz dakika sürmüstü.

Bes uzay maymunu onu tuttu.

Bunu bana Tyler anlatiyor ama nasil oluyorsa ben bunu zaten biliyorum.

Üç uzay maymunu gözcülük yapiyordu.

Bir tanesi eteri tuttu.

Bir digeri onun saygideger esofmanini indirdi.

Köpegin cinsi spanyeldi , sadece havladi da havladi.

Havladi da havladi.

Havladi da havladi.

Baska bir uzay maymunu koli bandini onun saygideger torbasi simsiki olana kadar üç kez doladi.

"Uzay maymunlarindan bir tanesi onun bacaklari arasinda biçakla bekliyor" diye fisildiyorTyler kulagimi dibinde. "Sonra da saygideger amirin kulagina fisildiyorum, ya su dövüs kulübü baskinlarini durdur yada dünyayatasaklarinin olmadigini söyleriz diyorum."

"Ne kadar ileri gidebileceginizi saniyorsunuz majesteleri?"Tyler fisildiyor.

Koli bandi oradaki hissiyati öldürüyordu.

"Seçmenleriniztasaklarinizin olmadigini bilirse, politikada ne kadar yol alabilirsimiz ki?"

Simdiye kadar majesteleri tamamen uyusmustur.

Tanrim,tasaklari buz gibi olmustur.

Eger bir dövüs kulübü bile kapanirsa,tasaklarinin birini doguya, digerini batiya gönderecegiz. Bir tanesi *New York*Times'a , digeri*Los Angeles*Times'a gidecek. Her birine bir tane. Basin bülteni gibi.

Uzay maymunu, amirinazgindaki eterli bezi çekti, amir yapmayin dedi.

Tyler"Bizim dövüs kulübü disinda kaybedecegimiz bir sey yok" dedi.

Amirin her seyi vardi.

Bize kalansa sadece dünyanin pisligiyle, bokuydu.

Tylerbiçakla amirin bacaklari arasinda bekleyen uzay maymuna kafasini salladi.

"Ömrünün sonuna kadar torbalarinin bos vaziyette asagiya sarktigini düsün" dediTyler .

Amir hayir dedi.

Yapmayin.

Durun.

Lütfen.

Ahh.

Tanrim.

Yardim et.

Bana.

Yardim.

Hayir.

Bana.

Tanrim.

Bana.

Durdur.

Onlari.

Ve uzay maymunu biçagi sallayip, sadece koli bandini kesti.

Alti dakika geçmisti ve isimizi bitirmistik.

"Bunu unutma" dediTyler . "Ezmeye çalistigin insanlar aslinda bagimli oldugun insanlardir. Sizin çamasirinizi yikayip, yemeginizi yapan ve servis eden bizleriz. Yataginizi biz yapiyoruz. Uyurken sizi biz koruyoruz. Ambulanslari kullaniyoruz. Telefonlarinizi bagliyoruz. Biz asçilariz, taksi soförleriyiz ve sizin hakkinizda her seyi biliyoruz. Sigorta taleplerinizi ve kredi karti giderlerinizi biz isleme koyuyoruz. Hayatinizin her bölümünü biz kontrol ediyoruz.

"Biz tarihin vasat çocuklariyiz. Çünkü televizyon izleyerek büyütüldük ve bir gün milyoner, film veyarock yildizi olacagimiza inandirildik, ama olmayacagiz. Ve sadece bu gerçegi ögreniyoruz." dediTyler . "O yüzden bizi sikmeye kalkmayin."

Uzay maymunu eterli bezi amirin hiçkiran suratina iyice bastirip, onu bayiltti.

Baska bir ekip onu giydirdi ve köpegiyle birlikte evine götürdü. Sonrasinda bu sirri saklamak tamamen kendi bilecegi bir isti. Ve kesinlikle baska baskinlar olacagini sanmiyorduk.

Saygideger majesteleri korkmus ama el sürülmemis halde evine gitmisti.

"Her küçük ödev yapildiginda" diyorTyler , "dövüs kulübündeki kaybedecek hiçbirseyi olmayan bu herifler, Kargasa Projesi için yatirim yapmis oluyorlar."

Yatagimin yaninda çömelmis olanTyler "Gözlerini kapa ve bana elini ver" diyor.

Gözlerimi kapiyorum veTyler elimi tutuyor.Tyler'in dudaklarini, öpücügünün biraktigi yaranin üstünde hissediyorum.

"Arkamdan konusursan beni bir daha asla göremezsin demistim sana. Biz iki ayri insan degiliz. Uzun lafin kisasi, uyanikken kontrol sende oluyor ve kendine ne isim istersen verebilirsin ama uyudugun anda kontrolü ben devraliyorum veTylerDurden oluyorum."

Ama dövüstük diyorum. Dövüs kulübünü kurdugumuz gece.

"Benimle dövüsmüyordun ki" diyorTyler . "Bunu kendin de söyledin. Yasamindaki nefret ettigin seylerle dövüsüyordun."

Ama seni görebiliyorum.

"Su anda uyuyorsun."

Ama ev kiraladin. Is buldun. Hatta iki isin vardi.

"Bankadan iptal edilen çeklerini iste. Evi senin adina kiraladim. Kira çeklerinin üstündeki el yazisiyla, benim için daktilo ettigin notlardaki el yazisinin ayni oldugunu göreceksin." dedi.

Tylerbenim parami harciyordu. O yüzden her zaman hesaptaki paradan fazlasi çekilmis oluyordu.

"Islere gelince, neden bu kadar yorgun oldugunu saniyorsun? Tanrim, buinsomnia falan degil. Sen uykuya dalar dalmaz, ben devralip ise veya dövüs kulübüne veya her ne haltsa oraya gidiyordum. Yilan egiticisi olarak is bulmadigim için sanslisin."

Peki yaMarla ?

"Marlaseni seviyor."

Marlaseni seviyor.

"Marlaaramizdaki farki bilmiyor. Onunla tanistiginiz gece ona uydurma bir isim söyledin. Destek gruplarinda asla gerçek ismini söylemezdin, sahtekar piç. Onun hayatini kurtardigindan beriMarla isminin TylerDurden oldugunu saniyor."

Yani simdiTyler'in kim oldugunu bildigime göre, bir anda yok mu olacaksin?

"Hayir" diyorTyler , hala elimi tutuyor. "Eger beni istemiyor olsaydin, öncelikle burada olmazdim. Sen uyurken ben hayatima devam edecegim ama beni aldatmaya kalkarsan, geceleri kendini yataga baglarsan veya avuçavuç uyku hapi alirsan, düsman oluruz. Sana bu konuda garanti veririm."

Saçmalik. Bu bir rüya.Tyler bir yansima. O bir kisilik bozuklugu vakasi. Ruhani kisilik kaybi durumu. TylerDurden benimhalüsinasyonum .

"Saçmaligi sikiyim." diyorTyler . "Belki*sen* benim sizofrenhalüsinasyonumsundur ."

Önce ben geldim ama.

"Tabi, tabi. Ama kimin sonuncu oldugunu görecegiz."

Bu gerçek olamaz. Bu bir rüya ve birazdan uyanacagim.

"Uyan o zaman."

Sonra telefon çalmaya basladi veTyler gitmisti.

Günes perdelerin arasindan parliyordu.

Sabah yediye uyandirma servisini ayarlamistim ama ahizeyi kaldirdigimda hat kapanmisti.

Ileri sararsak, Marla'ya ve Paper Sokagi Sabun Sirketine döndüm.

Her sey dagilmaya devam ediyordu.

Evdeki buzluga bakmaya cesaret edemiyordum. Tyler'in Las Vegas , Chicago veya Milwaukee'deki dövüs kulüplerini korumak için tehdit ettigi insanlardan aldigi düzinelerce plastik sandviç paketini gözünüzün önüne getirin. Her torbanin içinde donmus kanli bir çift meme ucu olabilirdi.

Mutfagin bir kösesinde bir uzay maymunu kirik dösemeye çöreklenmis, el aynasiyla çalisiyor. "Ben bu dünyanin tamamen sarki söyleyip, dans eden çöpüyüm. Aynayla konusuyor. "Tanrinin yarattiginin toksik atigiyim."

Diger uzay maymunlari bahçede dolanip, birseyler topluyorlar, birseyler öldürüyorlar.

Bir elim buzlugun kapisinda, derin bir nefes alip, aydinlanmis ruhani varligima odaklanmaya çalisiyorum.

Güllerin üstündeki yagmur damlalari

Mutlu Disney hayvanlari

Bu uzuvlarimi acitiyor

Buzlugu tam bir milim aralamisken, Marla omzumdan uzanip bakiyor ve aksam yemekte ne var diye soruyor.

Uzay maymunu kendine bakmaya devam ederek, "Ben yaradilisin boktan ve hastalikli insan artigiyim."

Tam daire.

Bir ay önce Marla buzluga bakacak diye korkuyordum. Simdi kendim korkuyorum.

Aman Tanrim. Tyler .

Marla beni seviyor. Ve aramizdaki farki bilmiyor.

"Döndügüne sevindim" diyor Marla . "Konusmamiz lazim."

Buzlugu açmaya cesaret edemiyorum.

Ben Joe"nun Büzülen Kasigiyim.

Marla'ya, buzluktaki hiç bir seye dokunma diyorum. Hatta açma. Eger açarsan sakin yeme, yada kedileri filan beslemeye kalkma. Uzay maymunu bizi gözetliyor, o yüzden Marla'ya gitmemiz gerek

diyorum. Bu konusmayi yapmak için baska bir yerde olmamiz lazim.

Bodrum merdivenlerinde bir uzay maymunu digerlerine napalm yapmanin üç yolunu okuyor:

"Bir, esit miktarda benzin ve konsantre portakal suyunu karistirabilirsiniz. Iki, esit miktarda benzin ve diyet kola karistirabilirsiniz. Üç, karisim koyulasana dek parçalanmis kedi yavrularini benzinde çözersiniz."

Marla'ylabirliktePaper Sokagi Sabun Sirketinden,Denny'nin Gezegeni'ne gidiyoruz, turuncu gezegen.

Bunu banaTyler anlatmisti. Ingiltere bir çok yeri kesfedip, koloniler kurup, haritalar yaptigi için, cografyada bir çok yerin adi ikinci el Ingiliz ismi gibidir. Ingilizler her seye isim vermislerdi. Hemenhemen her seye.

Mesela Irlanda.

NewLondon , Avustralya.

NewLondon , Hindistan.

NewLondon , Idaho.

New York, New York.

Gelecege hizli bir ilerleyis.

Böylece, sira uzayin derinliklerini sömürmeye geldiginde, yeni gezegenleri kesfedip, haritalara ekleyecek olanlar muhtemelen megatonluk sirketler olacak.

IBM Yildiz Küresi.

PhillipMorrisGalaksisi.

Denny'ninGezegeni.

Her gezegen, kendisine ilk tecavüz eden sirketin kimligine bürünecek.

BudweiserDünyasi.

Garsonumuzun alninda dev bir yumru var ve topuklar birlesik, dimdik duruyor. "Efendim!" diyor garson. "Siparisinizi simdi mi vermek istersiniz? Efendim!" diyor. "Siparis edeceginiz hiç bir seyden ücret alinmayacaktir. Efendim!"

Bütün çorbalara isenmis olacagini tahmin edersiniz.

Iki kahve lütfen.

Marla"Niye bize bedava yemek veriyor?" diyor.

Garson benimTylerDurden oldugumu saniyor diyorum.

Durum böyle olucaMarla kizarmis istiridye, balikli sebze çorbasi, balik tabagi, kizarmis piliç, karisik bakedpotatoe ve çikolatali pay siparis ediyor.

Mutfaga açilan pencereden üç tane asçi görünüyor. Bir tanesinin üst dudaginda dikisler var ve üçü de bize bakip, fisildasiyorlar. Garsona lütfen bize temiz yemek verin diyorum. Lütfen siparis ettigimiz seylere herhangi bir sey yapmayin.

"Bu durumda efendim," diyor garson "hanimefendiye sadece balikli sebze çorbasi içmesini tavsiye edebilir miyim?"

Tesekkürler. Balikli sebze çorbasi istemiyoruz.Marla bana bakiyor ve ona güven bana diyorum.

Garson topuklarinin üstünde dönüyor, siparisimizi vermek üzere mutfaga ilerliyor.

Mutfak penceresinden üç asçi basi bana bas parmaklarini gösteriyorlar.

"TylerDurdenolmaklabayaa bir ek gelirin oluyor, ne hos" diyorMarla .

Marla'yabu geceden itibaren geceleri beni izlemesini ve nereye gidersem not almasini istiyorum. Kimleri görüyorum? Önemli insanlari kisirlastirmaya kalkiyor muyum? Bu tür detaylar.

Cüzdanimi çikarip,Marla'ya ehliyetimdeki gerçek ismimi gösteriyorum.

TylerDurdendegil.

"Ama herkes seniTylerDurden saniyor" diyorMarla .

Ben hariç herkes.

Is yerinde hiç kimse banaTylerDurden demiyor. Patronum beni gerçek adimla çagiriyor.

Ailem benim gerçekte kim oldugumu biliyor.

"Öyleyse neden bazi insanlar içinTylerDurden'sin da, bazilari için degilsin?" diye soruyorMarla .

Tyler'lailk karsilastigimizda uyuyordum.

Yorgundum, aklimi kaçirmistim, acelem vardi ve her uçaga bindigimde, uçagin düsmesini istiyordum. Kanserden ölen insanlari kiskaniyordum. Hayatimdan nefret ediyordum. Isimden ve mobilyalarimdan sikilmistim ve yorulmustum ve bu gidisati degistirebilecegimi sanmiyordum.

Sadece son verebilecegimi düsünüyordum.

Kapana kisilmis hissediyordum.

Fazlasiyla tamdim.

Fazlasiyla mükemmeldim.

Minik hayatimdan bir çikis istiyordum. Tek kullanimlik margarin ve kramp sokan uçak koltuklarindan kurtulmak istiyordum.

Isveç mobilyalarindan.

Akilli sanattan.

Seyahate çiktim. Kumsalda uyuyakalmisim. UyandigimdaTylerDurden oradaydi, çiplakti, terliyordu, vücuduna kum taneleri yapismisti, saçlari islakti ve yüzüne yapismisti.

Denizden sörf tahtasiyla kütükleri çekip, karaya çikariyordu.

Tyler'inyarattigi sey, dev bir el gölgesiydi ve kendi yarattigi bu mükemmelligin ayasinda oturuyordu.

Ve mükemmellikten bekleyebileceginin en fazlasi bir dakikadir.

Belki o kumsalda hiç uyanmadim.

Belki bunlarin hepsiBlarney tasina isedikten sonra basladi.

Uykuya daliyorum ama aslinda uyumuyorum.

Denny'ninGezegenindeki diger masalarda elmacik kemikleri morarmis veya burnu yamulmus bir, iki, üç, dört, bes herif sayiyorum, hepsi de bana gülümsüyorlar.

"Hayir" diyorMarla , "uyumuyorsun."

TylerDurdenbenim yarattigim ayri bir kisilik ve simdi de bedenimi tamamen ele geçirmekle tehdit ediyor beni.

"*Sapik*filmindekiTonyPerkins'in annesi gibi" diyorMarla . "Çok iyiyaa . Herkesin kendine has acayiplikleri vardir. Ben bir keresindepiercing yaptirmaya doymayan bir herifle çikmistim."

Söylemek istedigim sey su, diyorum, uyudugum zamanTyler benim bedenimi alip kaçiyor ve bir takim suçlar isliyor. Ertesi sabah kemiklerim agriyarak, dövülmüs sekilde uyaniyorum ve bütün gece hiç uyumadigima emin oluyorum.

Ertesi aksam, daha erken yatiyorum.

VeTyler'da daha uzun süre görev basinda oluyor.

Gittikçe daha erken yatiyorum veTyler daha uzun disarida kaliyor.

"Ama senTyler'sin " diyorMarla .

Hayir.

Hayir degilim.

TylerDurden'lailgiliherseyi seviyorum, cesaretini, zekasini seviyorum. Sogukkanliligini seviyorum.Tyler komik ve çekici ve güçlü ve bagimsiz ve insanlar ona bakip, dünyalarini degistirmesini bekliyorlar.Tyler'in yetenegi var ve özgür ama ben degilim.

Ben Tyler Durden degilim.

"Ama sen Tyler'sin " diyor Marla .

Tyler'la ben ayni bedenii paylasiyoruz ve ben simdiye kadar bunun farkinda degildim. Tyler Marla'yla seks yaptiginda ben uyuyordum. Uyudugumu sandigim zamanlarda Tyler konusuyordu, yürüyordu.

Dövüs Kulübü ve Kargasa Projesindeki herkes beni Tyler Durden olarak biliyordu.

Ve her gece yataga daha erken girip, ertesi sabah daha geç kalktigimda, aslinda tamamen gidiyordum.

Uyuyup, bir daha uyanmayacaktim.

"Hayvan Kontrol merkezindeki hayvanlar gibi" diyor Marla .

Köpekler Vadisi. Öldürmeseler bile, kisirlastiriyorlar.

Bir daha hiç uyanmayacaktim ve Tyler kontrolü tamamen ele geçirecekti.

Garson kahveleri getiriyor, topuklarini birbirine vurup, masadan uzaklasiyor.

Kahvemi kokluyorum. Kahve gibi kokuyor.

"Bunlara inandigimi varsayalim. Benden ne istiyorsun peki?" diyor Marla .

Beni sürekli uyanik tutmasi Marla'ya ihtiyacim var, böylece Tyler kontrolü tamamen ele geçiremeyecek.

Tam daire.

Hayatini kurtardigi gece Marla , Tyler'dan kendisini sabaha kadar uyanik tutmasini istemisti.

Uyudugum anda, Tyler kontrolü ele geçirecek ve çok kötü bir sey olacak.

Ve eger olur da uyursam, Marla Tyler'la ilgili notlar tutacak. Nereye gidiyor. Ne yapiyor. Böylece ben de gün içinde kosusturup, verdigi zararlari düzeltebilecegim.

24

Adi RobertPaulson ve kirk sekiz yasinda. Adi RobertPaulson ve RobertPaulson sonsuza kadar kirk sekiz yasinda olacak.

Yeteri kadar uzun bir süre zarfinda, hiç kimsenin kurtulma sansi kalmiyor.

Koca Bob.

Koca peynirli ekmek. Büyük geyik sogut-ve-del uygulamasi ile ilgili ödevini yapiyordu.Tyler'da el yapimi dinamitle havaya uçurmak için evime iste böyle girmisti. Bir kutu sogutucu sprey alirsiniz, örnegin hala bulunabiliyorsa R-12, veya R-134a, ve kilidin silindiri donana kadar spreyi kilide sikarsiniz.

Sogut-ve-del görevinde, spreyi bir ödemeli telefona, otopark sayacina veya gazete kutusunun kilidine sikarsiniz. Sonra da bir çekiçle donmus silindiri kirarsiniz.

Del-ve-doldur uygulamali ev ödevinde ise, bir telefonu veya bankamatigi delip, delige uygun bir tüp yerlestirirsiniz. Ve bir yag tabancasi ile hedefinize yag, vanilyali puding veya plastik tutkal pompalarsiniz.

Kargasa Projesi'nin bir avuç bozukluk çalmaya ihtiyaci oldugu için yapilmiyordu bu görev.Paper Sokagi Sabun Sirketi siparisleri yetistiremiyordu. Tatil gelince Tanri yardimcimiz olsun. Ödev sogukkanliliginizi ölçmek için verilmisti. Biraz kurnazliga ihtiyaciniz vardi. Kargasa Projesine yatirim yapmaniz gerekiyordu.

Donmus kilit silindirini kirmak için soguk keski yerine elektrikli matkap ta kullanilabilir. Isinizi görür, sessizdir de.

Polis, kordonsuz matkabi gördügünde silah sanmisti ve bu yüzden de Koca Bob'u vurmustu.

Koca Bob'u Kargasa Projesiyle, dövüs kulübüyle veya sabunla iliskisini gösteren hiç bir bag yoktu.

Cebinde, bir yarismada çektirdigi, ilk bakista çiplak gibi görünen kasli bir fotografi vardi. Aptalca bir hayatti, derdi Bob. Sahne isiklarindan kör, jüri baskani, sag dörtlünü uzat, kas ve sik diyene kadar da ses sisteminin arka plandaki hisirtisindan sagir olurdun.

Ellerini görebilecegimiz bir yere koy.

Sol kolunu uzat,bisepsini kas ve tut.

Kipirdama.

Silahini yere at.

Bu gerçek hayattan daha iyiydi.

Elinde benim öpücügümün yarasi vardi.Tyler'in öpücügünün. Koca Bob'un sekilli saçi kazinmisti ve parmak izleri kül suyu ile yakilmisti. Ve yakalanmaktansa, yaralanmak daha iyiydi, çünkü eger yakalanirsa Kargasa Projesinden atilirdi ve baska ödev de yapamazdi.

Bir dakika için RobertPaulson etrafindaki kalabalik dünyanin sicak merkezi olmustu, ve bir dakika sonra RobertPaulson bir obje olmustu. Polisi ates etmesiyle birlikte ölümün büyüleyici mucizesi gerçeklesmisti.

Bu gece her dövüs kulübünde lider kalabaligin disinda, karanlikta turlayacak, ve herkes bodrumun bos merkezinden birbirine bakarken liderin sesi yankilanacakti:

"Adi RobertPaulson ."

Ve kalabalik bagiracakti, "Adi RobertPaulson ."

Lider, "Kirk sekiz yasinda."

Kalabalik, "Kirk sekiz yasinda."

Kirk sekiz yasinda ve dövüs kulübünün bir parçasiydi.

Kirk sekiz yasinda ve Kargasa Projesinin bir paçasiydi.

Sadece ölüm geldigi zaman gerçek isimlerimizle çagirilirdik, çünkü ölüm geldigi zaman artik çabanin bir parçasi olmazdik. Ölüm geldiginde artik kahraman olurduk.

Ve kalabalik bagiriyor, "RobertPaulson ."

Ve kalabalik bagiriyor, "RobertPaulson ."

Ve kalabalik bagiriyor, "RobertPaulson ."

Bu gece kapatmak için dövüs kulübüne gidiyorum. Odanin ortasinda tek isigin altinda duruyorum ve bütün kulüp alkisliyor. Buradaki herkes için benTylerDurden'im . Akilli. Güçlü. Cesur. Sessizligi saglamak için elimi kaldiriyorum ve neden hepimiz buna siradan bir gece demiyoruz, diyorum. Bu gece eve gidin ve dövüs kulübünü unutun.

Ben dövüs kulübünün görevini tamamladigini düsünüyorum, ya siz?

Kargasa Projesi iptal edildi.

Televizyonda güzel bir futbol maçi oldugunu duydum ...

Yüz tane adam bana bakiyor.

Bir adam öldü diyorum. Oyun bitti. Eglenceli bir yani kalmadi.

Kalabaligin disinda karanliktan liderin sesi duyuluyor: “Dövüs kulübünün ilk kurali dövüs kulübü hakkinda konusmamaktir.”

Evin git, diye bagiriyorum.

“Dövüs kulübünün ikinci kurali, dövüs kulübü hakkinda konusmamaktir.”

Dövüs kulübü iptal edildi! Kargasa Projesi iptal edildi.

“Üçüncü kural, sadece iki kisi dövüsür.”

BenTylerDurden’im diye bagiriyorum. Ve disari çikmanizi emrediyorum!

Ve kimse bana bakmiyor. Birbirlerine bakiyorlar.

Liderin sesi odanin etrafinda yavasça dolaniyor. En fazla iki kisi dövüsür. Tisört yok. Ayakkabilar yok.

Dövüs devam etmesi gerektigi kadar sürer.

Bunun yüzlerce sehirde ve yarim düzine dilde yapildigini düsünün.

Kurallar sona eriyor ve hala odanin ortasinda duruyorum.

“Bir numarada kayitlidövüsiçin ortaya çikin” diye bagiriyor karanliktaki ses. “Kulübün merkezini bosalt.”

Kipirdamiyorum.

“Kulübün merkezini bosalt!”

Kipirdamiyorum.

Merkezdeki tek isik, karanlikta bana bakan ve bekleyen yüz çift gözü yansitiyor. Her birini Tyler’in onlari gördügü gibi görmeye çalisiyorum. Kargasa Projesinde yetistirmek için en iyi dövüsçüleri seçmeye çalisiyorum.Tyler hangileriniPaper Sokagi Sabun Sirketinde çalismaya davet ederdi acaba?

“Kulübün merkezini bosalt!” Bu dövüs kulübü prosedürü. Kulüp liderinin üç çagrisindan sonra, kulüpten çikarilacagim.

Ama benTylerDurden’im . Dövüs kulübünü ben icat ettim. Dövüs kulübü benim. O kurallari ben yazdim. Ben olmasaydim hiçbiriniz burada olamazdiniz. Ve ben bu is burada bitecek diyorum!

“Üyeyi üç saniye içinde disari çikarmaya hazir olun, iki, bir.”

Herifler basima üsüsüyorlar ve tepeme çöküyorlar, iki yüz el kollarimin ve bacaklarimin her bir santiminden kavriyor ve isiga dogru kaldiriliyorum.

Bes saniye için ruhunu teslim etmeye hazir ol, dört, üç, iki, bir.

Elden ele kafalarinin üstünden geçiriyorlar beni, kalabalik kapiya dogru sörf yapiyor. Yüzüyorum. Uçuyorum.

Dövüs kulübü benim diye bagiriyorum. Kargasa Projesi benim fikrimdi. Beni disari atamazsiniz. Buranin kontrolü benden sorulur. Evinize gidin.

Lider "Bir numarada kayitli dövüsüler yerlerini alsin. Simdi!" diye bagiriyor.

Gitmiyorum. Vazgeçmiyorum. Bunun üstesinden gelebilirim. Burada kontrol bende.

"Dövüs kulübü üyesini disari çikarin, simdi!"

Ruhunu teslim et, simdi.

Yavasça kapidan çikip, yildizli geceye ve soguk havaya uçuyorum ve parkin beton zeminine inis yapiyorum. Bütün eller çekiliyor, arkamdan bir kapi kapanip, sürgüleniyor. Yüze yakin sehirde dövüs kulübü bensiz devam ediyor.

25

Yillarca uykuya dalmak istemistim. Kayip gitmek, vazgeçmek gibi, uykunun düsüs kismi gibi. Ama su anda en son yapmak istedigim sey uyumakti. Marla'yla birlikte Regent Oteli 8G numarali odadayiz. Bütün yaslilar ve eroinmanlar odalarina kapanmisti ama benim artan umutsuzlugum normal ve beklenen bir durummus gibi geliyordu.

Yataginda bagdas kurup oturmus olan Marla , yarim düzine kadar uyanik tutacak haplarin kapsüllerini açiyordu ve "Korkunç kabuslar gören bir herifle çikmistim. O da uyumaktan nefret ederdi" diyor.

Sonra ne olmustu su çiktigi herife?

"Öldü. Kalp krizinden. Overdose . Çok fazla amfetamin almis." diyor Marla . "Daha on dokuz yasindaydi."

Söyledigin için sagol .

Otele girdigimizde lobide oturan herifin saçlarinin yarisi yolunmustu. Kabak kafasiyla beni selamladi. Bana efendim dedigi zaman lobide televizyon izleyen bunaklarin hepsi kim oldugumu görmek için dönüp

baktilar.

"Iyi aksamlar, efendim."

Kargasa Projesi merkezlerinden birini arayip, yerimi ispiyonlayabilecegimi simdi aklima gelmisti. Sehrin bir haritasini duvara yapistirip, hareketlerimi haritanin üstüne koyacaklari raptiyelerle belirleyeceklerdi. Kendimi *Vahsi Krallik* 'taki göç eden kaz gibi hissediyordum.

Hepsi casusluk yapiyordu, takip ediyorlardi.

"Bunlarin altisini da içebilirsin ve midene hiç bir sey olmaz. " diyor Marla . "ama kiçindan alman gerekiyor."

An ne kadar da naziksin.

"Bunu ben uydurmadim ki. Sonra daha kuvvetli birsey alirsin. Kara güzellik veya timsah gibi gerçek uyusturucular yani." diyor Marla .

Bu haplari kiçima sokmayacagim.

" O zaman sadece iki tane al."

Nereye gidecegiz?

"Bowling oynamaya. Bütün gece açik ve orada uyumana imkan yok."

Gittigimiz her yerde, sokaklarda insanlar beni Tyler Durden saniyor diyorum.

"O yüzden mi otobüs soförü bizden para almad ?"

Evet. Ve yine ayni sebeple otobüsteki iki herif bize yerini verdi.

"Ne demeye çalisiyorsun?"

Saklanarak bir yere varabilecegimizi sanmiyorum. Tyler'dan kurtulmak için bir seyler yapmaliyiz.

"Benim giysilerimi giymekten hoslanan bir herifle çikmistim" diyor Marla . "Elbiselerimi yani. Peçeli sapkalarimi. Seni de giydirip, ortalikta gizlice dolastirabiliriz."

Senin elbiselerini giymiyorum, götüme ilaç sokmuyorum.

"Daha da beteri var" diyor Marla . "Bir herifle çikmistim ve benden sisme kadiniyla lezbiyen numaralari yapmami istemisti."

Marla'nin hikayelerinden biri olacagimi kestirebiliyordum.

Çift kisilikli bir herifle çikmistim.

"Çiktigim baska bir herifte , penis büyütme aleti kullaniyordu."

Saat kaç diye soruyorum.

“Sabah dört.”

Üç saat sonra iste olmam gerekiyor.

“Su haplari al” diyorMarla . “Senin suTylerDurden olman ve diger seyler için belki bowling’den de para almazlar. Bu aradaTyler’dan kurtulmadan önce, alisverise gitmeye ne dersin? Güzel bir araba aliriz. Giysiler. Bir kaç CD. Bütün bu bedava seylerin bir üst tarafi olmali.”

Marla.

“Tamam, tamam. Unut gitsin.”

26

Insanin her zaman sevdigini öldürmesi ile ilgili o eski deyis, aslinda iki sekilde de geçerlidir.

Ve iki sekilde de geçerli olmustu.

Bu sabah ise gittigimde, bina ile otopark arasinda polis barikati vardi ve polis kapilari tutmus, birlikte çalistigim insanlarin ifadesini aliyordu. Herkes kosusturuyordu.

Otobüsten inmedim bile.

BenJoe'nun Soguk Teriyim.

Otobüsten, ofisimin bulundugu üçüncü kattaki pencerelerin patlamis oldugunu ve kirli sari giyinmis olan bir itfaiyecinin yanmis bir panele su siktigini görebiliyordum. Kirik pencereden, iki itfaiyecinin ittigi yanan bir masa çikiyor, kayiyor ve üç kat asagidaki kaldirima düsüyor, inisi bir sesten çok bir his yaratiyor.

Parçalaniyor ve tütmeye devam ediyor.

BenJoe'nun Kaynayan Midesiyim.

Bu benim masam.

Patronumun ölmüs oldugunu biliyorum.

Napalm yapmanin üç yolu.Tyler'in patronumu öldürecegini biliyordum. Ellerimin gaz koktugu ve isimden istifa etmek istiyorum dedigim anda ona izin vermis oluyordum. Misafirim ol.

Patronumu öldür.

Oh, Tyler .

Bilgisayarimin havaya uçtugunu biliyordum.

Bunu biliyorum, çünkü Tyler bunu biliyor.

Bunu bilmek istemiyorum ama bilgisayar monitörünün tepesine bir delik açmak için kuyumcu matkabi kullanirsin. Bunu bütün uzay maymunlari biliyor.Tyler'in notlarini daktilo ettim. Ampul bombasinin yeni versiyonu, bir ampul al, delik del, içine benzin doldur. Deligi balmumu veya silikonla kapa ve ampulü duya tak ve birinin odaya girip, isigi açmasini bekle.

Bilgisayar tüpü bir ampulden çok daha fazla benzin alir.

Katot isin tüpü için tüpün etrafindaki plastigi kaldirirsin, bu basittir, veya kasanin üstündeki havalandirma panelinden yaparsin isini.

Öncelikle monitörün elektrik ve bilgisayarla olan baglanti kablolarini çekersin.

Bu televizyon için de geçerlidir.

Ama sunu unutmamak gerekir, en ufak bir kivilcimda, halidaki statik elektrikle bile ölürsün. Bagirarak, canlicanli yanarak ölürsün.

Katot isin tüpü 300 voltluk pasif elektrik saklama kapasitesine sahiptir, o yüzden önce ana güç kaynagi kondensatöründe agir bir tornavida kullanin. Bu noktada ölürseniz, yalitilmis tornavida kullanmadiniz demektir.

Katot isin tüpünün içinde vakum vardir, o yüzden deligi açar açmaz tüp havayi içine çekecek ve islik çalar gibi bir çekis olacaktir bu.

Deligi yavasça genisletin. Sonra biraz daha genisletin. Bir huninin ucunu sokabilecek kadar genisletin. Sonra da tüpü istediginiz bir patlayici ile doldurun. Ev yapimi napalm iyidir. Benzin veya dondurulmus portakal suyu konsantresi veya kedi bagirsagiyla karistirilmis benzin.

Eglenceli patlayicilardan biri de pudra sekeriyle karistirilmis potasyum permanganattir. Olay, çok hizli yanan bir madde ile yanmaya oksijen saglayacak olan baska bir maddeyi karistirmaktan ibarettir. O kadar hizli yanar ki, patlama olur.

Baryum peroksit ve çinko tozu.

Amonyum nitrat ve alüminyum tozu.

Modern anarsi mutfagi.

Baryum nitrati, bir tava sülfüre kat ve kömür tozu ile süsle. Iste temel barutunuz hazir.

Afiyet olsun.

Monitörü bununla doldur, ve biri bilgisayari açtiginda, bes alti gramlik barut suratina patlayacaktir.

Sorun su ki, ben patronumu bir sekilde seviyordum.

Eger erkekseniz,Hristiyansaniz ve Amerika'da yasiyorsaniz, babaniz sizin için bir Tanri modelidir. Bazen de babanizi kariyerinizde bulursunuz.

AmaTyler patronumu sevmiyordu.

Polis beni arayacakti. Geçen Cuma aksami ofisten en son ben çikmistim. “Disari çik. Arabamiz var” diyen Tyler’in telefonuyla masamda uyanmistim.

Cadillac’imizvardi.

Ellerimde hala benzin vardi.

Usta ölmeden önce ne yapmis olmak isterdin diye sormustu.

Isimden istifa etmek isterdim demistim.Tyler’a izin vermistim. Misafirim ol. Patronumu öldür.

Patlayan ofisimden, yolun sonundaki çakilli dönüs yoluna giden otobüse biniyorum. Burada parselli araziler bitiyor ve bos arsalar ve sürülmüs tarlalar basliyor. Soför ögle yemegi çikinini ve termosunu çikariyor ve dikiz aynasindan beni kesiyor.

Polislerin beni aramayacagi bir yer düsünmeye çalisiyorum. Otobüsün arkasindan, soförle aramda oturan yaklasik yirmi kisi görüyorum. Yirmi kafasinin arkasini sayiyorum.

Yirmi kazinmis kafa.

Soför bana dönüp, “BayDurden , efendim, yaptiginiz seyleri çok takdir ediyorum” diyor.

Onu daha önce hiç görmedim.

“Bunun için beni affetmelisiniz” diyor soför. “Ekip, bunun sizin kendi fikriniz oldugunu söylüyor.”

Kabak kafalar bakmak için birerbirer bana dönüyor. Sonra tekerteker ayaga kalkiyorlar. Birinin elinde bir bez var eter kokusunu alabiliyorum. En yakinda duranin elinde bir avci biçagi var. Biçakli olan bizim araba tamircisi usta.

“Siz cesur bir adamsiniz” diyor otobüs soförü. “Kendinizi ödev olarak vermek cesaret ister.”

Usta otobüs soförüne “Kapa çeneni” diyor, “gözcü bir bok konusmaz.”

Uzay maymunlarindan bir tanesinin elinde koli bandi var,tasaklaribantlamak için. Otobüsün önüne dolusuyorlar.

Usta “Talimati biliyorsunuz BayDurden . Kendiniz söylemistiniz. Kulübü kim kapatmak isterse, bu siz bile olsaniz, o kisiyitasaklarindan yakalamamizi söylemistiniz.” diyor.

Erbezleri.

Elmaslar.

Testisler.

Findiklar.

En iyi kisminizin,Paper Sokagi Sabun Sirketinde bir sandviç torbasi içinde dondurulduğunu düsünün.

“Bize karsi koymanizin bir faydasi yok” diyor usta.

Soför sandviçini çigniyor ve dikiz aynasindan bizi izliyor.

Bir polis sireni duyuluyor, bize dogru yaklasiyor. Uzaktaki bir tarlayi süren traktörün sesi geliyor. Kuslar. Otobüsün arkasindaki bir pencere yariya kadar açik. Bulutlar. Çakilli kavsagin kenarlarinda otlar bitmis. Arilar ve sinekler otlarin etrafindavizildasiyorlar .

“Sizden küçük bir yardim bekliyoruz” diyor usta. “Bu tehdit degil BayDurden , en azindan bu sefer degil. Bu sefer onlari kesmek zorundayiz.”

Otobüs soförü “Polisler.” diyor.

Siren otobüsün yanina bir yere geliyor.

Bu durumda neyle dövüsmem gerekiyor?

Polis arabasini otobüsün yanina çekiyor, kirmizi ve mavi isiklar otobüsün camindan görülüyor, ve otobüsün disindan biri bagiriyor “Ellerinizi kaldirin, siz içeridekiler.”

Kurtuldum.

Bir nevi.

PolislereTyler’i anlatabilirim. Dövüs kulübüyle ilgiliherseyi anlatirim, belki hapse giderim ama sonrasinda Kargasa Projesiyle onlar ugrasmak zorunda kalir, ben de bir biçaga bakiyor olmam.

Polisler otobüsün merdivenlerini çikarken, ilk polis “Daha kesmediniz mi?” diyor.

Ikinci polis “Çabuk olun, tutuklanmasi için emir çikti” diyor.

Sonra da sapkasini çikarip, “Kisisel bir sey degil BayDurden . Sizinle sonunda tanisabilmek büyük seref.” diyor.

Çok büyük bir hata yapiyorsunuz diyorum.

“Muhtemelen bunu söyleyeceginizi bize söylemistiniz.”

BenTylerDurden degilim.

“Bunu söyleyeceginizi de söylemistiniz.”

Kurallari degistiriyorum. Dövüs kulübüne devam edebilirsiniz ama bundan sonra hiç kimseyi kisirlastirmayacaksiniz.

“Evet, evet, evet,” diyor usta. Koridorun ortasinda duruyor ve biçak da elinde. “Bu*kesinlikle* söyleyeceginizi söylemistiniz.”

Tamam öyleyse, benTylerDurden’im . Öyleyim. BenTylerDurden’im ve kurallari ben koyarim ve biçagi yere koy diyorum.

Usta omzundan arkadakilere “Bugüne kadar en iyi kes-ve-kaç skorumuz nedir?” diye soruyor.

Biri “Dört dakika” diye bagiriyor.

Usta bagiriyor “Içinizden biri zaman tutuyor mu?”

Iki poliste otobüsün içine giriyorlar ve bir tanesi saatine bakarak, “Bir saniye. Yelkovan on ikiye gelene kadar bekle.” diyor.

“Dokuz.”

“Sekiz.”

“Yedi.”

Açik pencereye daliyorum.

Karnim pencerenin metal kenarligina çarpiyor ve usta arkamdan “BayDurden zamanlamanin içine ettiniz.” diyor.

Pencerede yari asili vaziyette, arka tekerlegin siyah lastik çeperine pençemi geçiriyorum. Tekerlegi sikica kavrayip, kendimi çekmeye çalisiyorum. Ama birileri ayagimi yakalayip, beni geri çekiyor. Uzaktaki küçük traktöre bagiriyorum, “Hey.” Ve “Heey.” Bas asagi durdugum için yüzüm hararet ve kandan sisiyor. Kendimi biraz disari çekiyorum. Ama ayak bileklerimdeki eller beni geri çekiyor. Kravatim yüzüme çarpiyor. Kemerimin tokasi pencerenin kenarina takiliyor. Arilar, sinekler ve yol kenarinda otlar yüzümden bir kaç santim uzakta ve bagiriyorum “Hey!”

Pantolonumun paçasini yakalayan eller beni içeri çekistiriyorlar, pantolonuma sarilip, ve belimden ve götümden asagiya çekiyorlar.

Otobüsün içinden biri “Bir dakika!” diye bagiriyor.

Ayakkabilar ayagimdan çikiyor.

Kemerimin tokasi tekrar pencereden içeri giriyor.

Eller bacaklarimi birlestiriyorlar. Günesten isinmis olan pencere demiri midemi kesiyor. Beyaz gömlegim kabarip, omuzlarimdan ve kafamdan düsüyor, lastigi sikica kavriyorum ve bagirmaya devam ediyorum “Hey!”

Bacaklarim bitisik vaziyette geriye dogru uzaniyor. Pantolonum bacaklarimdan kayip, tamamen çikiyor. Günesin sicak isinlari götümü parlatiyor.

Kan kafama pompalanmaya devam ediyor, gözlerim basinçtan karincalaniyor ve tek görebildigim sey yüzümü saran beyaz gömlegim. Traktör bir yerlerde çalismaya devam ediyor. Arilar vizildiyor. Bir yerlerde.Hersey milyonlarca kilometre uzaklikta. Arkamda milyonlarca kilometre uzaklikta biri bagiriyor “Iki dakika!”

Ve bir el bacaklarimin arasina kayip, el yordamiyla ilerliyor.

“Onu incitmeyin” diyor baska biri.

Ayak bileklerimi tutan eller milyonlarca kilometre uzakta. Çok, çok uzun bir yolun sonunda hayal ediyorum o elleri. Rehberlimeditasyon .

Pencerelerin sert ve sicak bir biçak gibi göbegini keserek açtigini düsünme.

Bir grup adamin bacaklarini çekistirme savasi yaptigini düsünme.

Milyonlarca kilometre uzakta, milyarlarca kilometre uzakta, sicak ve sert bir el temelini kavriyor ve seni geri çekiyor, vebirsey sikmaya basliyor, gittikçe daha da sikilasiyor.

Koli bandi.

Irlanda'dasin.

Dövüs kulübündesin.

Istesin.

Hiçbir yerde degilsin,burdasin .

"Üç dakika!"

Çok uzaklardan biri bagiriyor, "Konusmayi biliyorsunuz BayDurden . Dövüs kulübünü sikmeye kalmayin."

Sicak bir el seni kavriyor. Biçagin soguk ucunu hissediyorsun.

Bir kol gövdene dolaniyor.

Terapisel fiziksel temas.

Sarilma zamani.

Ve eter burnuna ve agzina bastiriliyor, sikica.

Sonrasi hiçlik, hiçlikten bile az. Kayitsizlik.

27

Yanan dairemin patlayan dis kabugu, uzay boslugu gibi kapkara ve sehrin minik isiklarinin altinda harap olmus görünüyor. Pencereler yok, ve sari kurdeleden yapilma polisin suçmahali bandi on besinci katta sallanip duruyor.

Beton zeminde uyaniyorum. Eskiden burasi parkeydi. Patlamadan önce duvarlarda sanat vardi. Isveç mobilyalari vardi. Tyler'dan önce.

Giyinigim. Elimi cebime atip, hissetmeye çalisiyorum.

Tamim.

Korkmus ama el sürülmemis.

Dairenin kenarina yürüyorum, park yerinden on bes kat yukarida sehrin isiklarina ve yildizlarina bakip, kayboluyorum.

Herseyçok geride kaldi.

Yildizlarla Dünyanin arasindaki kilometrelerce uzakliktaki gecenin içinde, on besinci katta kendimi su uzay hayvanlarindan biri gibi hissediyorum.

Köpekler.

Maymunlar.

Insanlar.

Küçük isini yaparsin. Bir kolu çek. Bir dügmeye bas. Bunlarin hiçbirini anlamazsin.

Dünya çildiriyor. Patronum öldü. Evim gitti. Isim yok. Ve bunlarin hepsinden ben sorumluyum.

Geriye hiç bir sey kalmadi.

Bankada hiç param yok.

Binanin kenarina dogru bir adim daha atiyorum.

Hiçlikle aramda sadece polis bandi var.

Bir adim daha at.

Orada baska ne var?

Bir adim daha at.

Marla var.

Kendini asagiya at.

Marla var ve herseyin ortasinda duruyor ama farkinda degil.

Ve seni seviyor.

Tyler'i seviyor.

Aradaki farki bilmiyor.

Birinin ona söylemesi lazim. Disari çik. Disari çik. Disari çik.

Kendini kurtar.

Lobiye inen asansöre binersin ve seni asla sevmemis olan kapici, artik kirilmis üç disiyle sana gülümseyip, "Iyi aksamlar Bay Durden . Sizin için taksi çagirmami ister misiniz? Iyi misiniz? Telefonu kullanmak ister misiniz?" diyor.

Regent Otelinden Marla'yi ararsin.

Regent'taki görevli "Hemen bagliyorum Bay Durden " der.

Sonra Marla cevap verir.

Kapici omzunuzun üzerinden dinlemektedir. Regent'taki görevli de muhtemelen dinliyordur. Marla konusmamiz lazim dersin.

"Bok ye" der Marla .

Tehlikede olabilirsin dersin. Neler oldugunu bilmeye hakki var. Seninle bulusmasi gerekmektedir. Konusmaniz gerekmektedir.

"Nerede?"

Ilk kez tanistiginiz yere gitmesini söylersiniz. Hatirla. Hafizani zorla.

Iyilestirici beyaz isik topu. Yedi kapili saray.

“Anladim. Yirmi dakika içinde orada olurum.”

Mutlaka orda ol.

Telefonu kapatirsin ve kapici “Size bir taksi çagirayim Bay Durden . Hiç bir ücret almadan sizi nereye isterseniz götürür.” Der.

Dövüs kulübü üyeleri seni izliyor. Hayir, dersin, çok güzel bir gece, yürüyecegim.

Cumartesi aksami, Ilk Rabbaniler’in bodrum katinda bagirsak kanseri grubu toplanmis, Marla da gelmis.

Marla Singer sigarasini içiyor. Marla Singer gözlerini etrafta gezdiriyor. Marla Singer’in bir gözü siyah.

Halinin üstünde oturup, Marla siyah gözüyle sana bakarken güç hayvanini bulmaya çalisiyorsun. Gözlerini kapatip, yedi kapili saraya konsantre olmaya çalisiyorsun ama hala Marla’nin bakisini hissedebiliyorsun. Içindeki çocugu kucakliyorsun.

Marla bakiyor.

Sonra sarilma zamani geliyor.

Gözlerini aç.

Hepimiz bir partner seçmeliyiz.

Marla üç adimda yanima gelip, suratima bir tokat patlatiyor.

Kendinizi tamamen paylasin.

“Sen sikilmis bi bok parçasisin” diyor Marla .

Etrafimizdaki herkes bize bakiyor.

Marla’nin iki yumrugu da yagmur gibi üstüme yagiyor. “Birini öldürdün” diye çiglik atiyor. “Polisi aradim ve az sonra burada olacaklar.”

Bileklerini yakalayip, polis belki gelir ama muhtemelen gelmeyecek diyorum.

Polis yola çikti bile ve seni yakalayip elektrikli sandalyeye baglayip, gözlerini kizartacaklar, yada en azidan ölümcül bir igne atarlar diyor Marla kaçmaya çalisarak.

Viz gelir.

Asiri dozda sodyum fenobarbital ve sonrasinda büyük uyku. Köpekler Vadisi’ndeki gibi.

Marla bugün benim birini öldürdügümü görmüs.

Eger patronumu kastediyorsa, evet, tamam, tamam, biliyorum, polis de biliyor, igneyle idam etmek için herkes beni ariyor, ama patronumu öldürenTyler'di .

Tyler'laparmak izlerimiz ayni, ama kimse durumu anlamiyor.

"Bok ye" diyorMarla ve morarmis gözünü üstüme dikiyor. "Sen ve küçük müritlerin dayak yemeyi seviyor olabilirsiniz ama eger bana bir daha dokunursaniz, sizi öldürürüm."

"Bu gece birini vurdun, gördüm" diyorMarla .

Hayir, o bir bombaydi diyorum ve olay bu sabah oldu.Tyler monitörü delip, içine benzin doldurdu veya barut.

Gerçekten kanser olan etrafimizdaki insanlarin hepsi dikilmis, olup biteni izliyorlar.

"Hayir" diyorMarla . "SeniPressman Oteline kadar takip ettim, ve oradaki katil kim partilerinden birinde garsondun."

Katil kim partilerinde zengin insanlar otele aksam yemegi için gelip,AgathaChristie hikayelerindeki gibi davranirlar.Gravlax'liBoudin ile Geyik Eti Semeri arasinda bir vakitte, isiklar bir dakikaligina söndürülür ve biri öldürülmüs numarasi yapar. Bu eglence olsun diye yapilan haydi-öyleymis-gibi-davranalim türü bir ölümdür.

Yemegin geri kalaninda ise misafirler sarhos olup, tatlilarini yerken, aralarindaki psikopat katilin kim olduguyla ilgili ipuçlari bulmaya çalisirlar.

"Belediye baskaninin, geri dönüstürmeden sorumlu özel memurunu vurdun" diye bagiriyorMarla .

Baskanin bilmem ne memurunuTyler vurdu.

"Kanser bile degilsin" diye bagirmaya devam ediyor.

Iste bu kadar hizli.

Parmaklarinisiklat .

Herkes bakiyor.

Sen de kanser degilsin, diye haykiriyorum.

"Iki yildir buraya geliyor" diye bagiriyorMarla "ve hiç bir hastaligi yok!"

Hayatini kurtarmaya çalisiyorum!

"Ne? Niye benim hayatimin kurtarilmaya ihtiyaci olsun ki?"

Çünkü beni takip ediyordun. Çünkü bu gece beni takip ettin veTylerDurden'in birini öldürdügünü gördün veTyler Kargasa Projesini tehdit edecek herkesi öldürür.

Odanin içindeki herkes küçük trajedisinden kurtulmus gibi bakiyor. Su küçük kanser olayindan. Agri kesici alanlarin bile gözleri kocaman açilmis ve panik vaziyetteler.

Topluluga üzgünüm diyorum. Zarar vermek istememistim. Biz en iyisi gidelim. En iyisi bu konuyu disarida konusalim biz.

Herkes "Hayir! Gitmeyin! Devam Edin!" diye bagrisiyor.

Ben hiç kimseyi öldürmedim diyorum. Ben Tyler Durden degilim. O benim bölünmüs kisiligimin diger yarisi. Içinizde *Sybil* filmini gören var mi diye soruyorum.

"Öyleyse beni kim öldürecek?" diye soruyor Marla .

Tyler.

"Seni kim öldürecek?"

Tyler diyorum, ama Tyler'la bas edebilirim. Ama sen de Kargasa Projesindeki heriflere dikkat etmelisin. Seni takip etmeleri, kaçirmalari veya baska bir sey yapmalari için Tyler onlara emir vermis olabilir.

"Bunlara neden inanayim ki?"

Bu kadar çabuk oluyordu hersey .

Çünkü sanirim senden hoslaniyorum, diyorum.

"Asik degil yani?" diyor Marla .

Bu yeterince adi bir zamanlama zaten, diyorum. Zorlama.

Izleyen herkes gülümsüyor.

Gitmem lazim. Buradan çikmam lazim. Kafasi kazinmis veya dövülmüs heriflere dikkat et diyorum Marla'ya . Gözü morarmis olanlara. Kirik dislilere. Bu gibi seyler iste.

"Nereye gidiyorsun?" diye soruyor Marla .

Tyler Durden'in icabina bakmam lazim.

28

Adi Patrick Madden'di ve belediye baskaninin geri dönüstürmeden sorumlu özel memuruydu. Adi Patrick Madden'di ve Kargasa Projesinin düsmaniydi.

Disari çikip, gecenin karanliginda yürümeye basliyorum ve herseyi hatirliyorum.

Tyler'in bildigi hersey bana geri geliyor.

Patrick Madden dövüs kulüplerinin kuruldugu barlarin listesini yapiyordu.

Ve aniden sinema projektörü çalistirmayi bildigimi fark ediyorum. Kilitleri kirmayi biliyorum ve benimle kumsalda karsilasmadan önce Paper Sokagindaki evi nasil kiraladigini biliyorum.

Tyler'in neden ortaya çiktigini biliyorum. Tyler Marla'yi seviyordu. Onunla ilk karsilastigim geceden beri, Tyler yada benim bir parçam Marla'yla birlikte olmak için bir yol ariyordu.

Bunlarin bir önemi yoktu. En azindan artik yoktu. Ama gecenin içinde en yakin dövüs kulübüne yürürken bütün detaylar kafamda beliriyordu.

Cumartesi geceleri Armory Bar'in bodrumunda bir dövüs kulübü var. Patrick Madden'in olusturmaya çalistigi listede muhtemelen bu barin da adi var, zavalli ölü Patrick Madden.

Bu gece Armory Bar'a gidiyorum ve içeri girdigimde kalabalik fermuarin açilisi gibi yariliyor. Oradaki herkes için ben Muhtesem ve Güçlü Tyler Durden'im . Tanri ve baba.

Etrafimdan "Iyi aksamlar, efendim" diyen sesler duyuyorum.

"Dövüs kulübüne hos geldiniz efendim."

"Bize katildiginiz için tesekkürler efendim."

Canavar yüzüm yeniyeni iyilesmeye basliyor. Yüzümdeki delik yanagimdan gülümsüyor. Gerçek dudagim ise asik duruyor.

Madem ki ben Tyler Durden'im , kiçimi öpebilirsiniz. O gece dövüs kulübünde bulunan her herifle dövüsmek için kaydimi yaptiriyorum. Elli dövüs. Bir seferde bir dövüs. Ayakkabi yok. Tisört yok.

Dövüsler sürmesi gerektigi kadar sürer.

Ve eger Tyler Marla'yi seviyorsa.

Ben de Marla'yi seviyorum.

Ve yasananlar kelimelerle ifade edilemez. Hiç bir zaman göremeyecegim Fransiz sahillerini kirletmek istiyorum. Rockefeller Plaza'nin yikintilarinin etrafindaki nemli ormanlarda geyik avladiginizi düsünün.

Ilk dövüste herif arkama geçip bir eliyle kolumu tuttu, digeriyle bogazima sarildi ve dislerim çatirdayip, sivri köklerini dilime saplayana kadar da yüzümü, yanagimi, yanagimdaki deligi beton zemine vurdu da vurdu.

Patrick Madden'i ve yerde yatan cesedini hatirlamaya baslamistim birden, sonra karisi gözümün önünde canlandi. Saçlari topuz yapilmis küçük bir kiz. Kikirdayip, kocasinin ölü dudaklarina sampanya dökmeye çalismisti.

Sahte kanin çok ama çok kirmizi oldugunu söylemisti. Bayan Patrick Madden iki parmagini kocasinin yanindaki kan gölüne sokmus, sonra da agzina götürmüstü.

Dilime saplanan disler yüzünden agzimda bir kan tadi var.

Bayan Patrick madden kani tatmisti.

Katil kim partisinde oldugumu ve uzay maymunu garsonlarin beni korumak için etrafimi çevirdigini hatirliyorum. Marla'nin koyu güllerle bezenmis elbisesi ile balo salonunun karsisindan izliyordu.

Ikinci dövüste herif sirtima bir dirsek geçirdi ve kollarimi geri çekip, gögsümü beton duvara çarpti. Bir taraftaki köprücük kemigin kirildigini duydum.

Yunan heykellerini çekiçle kirmak, götümü *Mona* Lisa'ya silmek istiyordum.

Bayan Patrick Madden kanli parmaklarini yukari kaldirdi, kan dislerinin arasindan süzülürken, parmaklarindaki kan da bilegine iniyordu, sonra elmas bir bilezigin üstünden dirsegine damliyordu.

Üç numarali dövüs, uyaniyorum ve üç numarali dövüs vakti gelmis. Dövüs kulübünde isimler yoktur.

Adin degilsin.

Ailen degilsin.

Üç numara neye ihtiyacim oldugunu biliyor ve kafami karanlikta tutup, boguyor. Uygulandiginda, rakibin sadece kendinden geçmeyecek kadar hava almasina izin veren bir boyun kilidi var. Üç numara kafami kolunun içinde bir bebek veya futbol topu tutar gibi tutup, kenetlenmis elinin mustasiyla yüzüme vurdu.

Dislerim yanagimi isirana kadar.

Yanagimdaki delik agzimin kenariyla birlesene kadar vurdu, ta ki ikisi bir olup, burnumun altindan, kulagimin altina kizgin bir yan bakis olusturana kadar.

Üç numara yumrugu çürüyene kadar vurdu.

Ben aglamaya baslayana kadar vurdu.

Sevdiginhersey sonunda seni reddedecek veya ölecek.

Yarattigin her sey bir kenara atilacak.

Gurur duydugun her sey çöpte son bulacak.

Bin krallarin krali, Ozymandias'im .

Bir yumruk daha ve dislerim dilime tamamen batiyor. Dilimin yarisi yere düsüyor ve tekmeleniyor.

Bayan Patrick Madden'in küçük bedeni kocasinin bedeninin yanina diz çökmüs ve arkadaslarimiz dedikleri insanlar tepesinde dikilip, sarhos vaziyette gülüyorlar.

"Patrick?" diyor kadincagiz.

Kan gölü büyüyor, büyüyor ve nihayetinde gelip etegine degiyor.

"Patrickyeter artik, birak su ölü numarasini" diyor.

Kan etegine tirmanmaya basliyor. Kilcal damar gibi, iplik gibi incecik tirmaniyor etegine.

Etrafimda Kargasa Projesindeki herifler çigliklar atiyorlar.

Ve Armory Bar'in bodrumunda Tyler Durden sicak bir karisiklik içinde yere düsüyor. Bir dakika için mükemmel olan yüce Tyler Durden , ve mükemmellikten bekleyebileceginin en fazlasi bir dakikadir diyen Tyler Durden düsüyor.

Ve dövüs devam ediyor çünkü ben ölmek istiyorum. Çünkü sadece ölünce isimlerimiz var. Çünkü ölünce artik Kargasa Projesinin parçasi degiliz.

29

Tylerayakta dikiliyor, mükemmel denecek kadar yakisikli ve sarisin bir masumiyetin içinde melek gibi duruyor. Yasama arzum beni büyülüyor.

Ben ise,Paper Sokagi Sabun Sirketindeki odamin çiplak yataginda kani kurumus bir doku örnegiyim.

Odamdakihersey gitmis.

On dakikaligina kanser oldugumda çekilmis olan ayagimin fotografi ve aynam gitmis. Kanserden de beter. Aynam gitmis. Gardirobumun kapagi açik ve alti adet beyaz gömlegim, siyah pantolonlarim, iç çamasirlarim, çoraplarim ve ayakkabilarim gitmis.

"Kalk" diyorTyler .

Kiymetini bilmedigimherseyin altinda, arkasinda ve içinde, korkunç bir seyler büyüyor.

Her sey dagildi.

Uzay maymunlari temizlendi. Her sey yerine kondu, emilmis yaglar, ranzalar, para, özellikle de para. Geride sadece bahçe ve kiralik ev kaldi.

"Yapmamiz gereken son sey" diyorTyler "senin su sehit olma meseleni halletmeliyiz. Büyük ölüm olayini."

Üzücü, moral bozan bir ölüm gibi degil, bu neseli, güç veren bir ölüm olacak.

OhTyler , içim aciyor. Beni burada öldür.

"Kalk."

Öldür beni, hadi. Öldür beni. Öldür beni. Öldür beni. Öldür beni.

"Büyükbirsey olmali." diyorTyler . "Dünyanin en uzun binasinin tepesinde durdugunu gözünde canlandir. Bütün bina Kargasa Projesi tarafindan ele geçirilmis. Pencerelerden duman tütüyor. Masalar sokaklardaki insanlarin arasina düsüyor. Gerçek bir ölüm operasi, iste basina gelecek olan sey budur."

Hayir diyorum. Beni yeterince kullandin.

"Eger is birligi yapmazsan,Marla'yi buluruz."

Hiç durmayin diyorum.

"Kalk susikik yataktan" diyorTyler "ve lanet olasi arabaya bin."

Sonuç itibariyleTyler'la birliktePark er -MorrisBinasinin tepesindeyiz, benim agzimda bir silah var.

Silahin namlusu bogazima dayanmis ve Tyler "Aslinda gerçekten ölmeyecegiz." diyor.

Namluyu dilimle yanagima dogru alip, Tyler sen vampirlerden bahsediyorsun diyorum.

Son sekiz dakikamizdayiz.

Silah, polis helikopterleri erken gelirse diye tedbir için var.

Tanriya göre, tek basina bir adam, agzina bir silah sokmus gibi görünüyor olabilir ama silahi tutan Tyler ve bu benim hayatim.

Buharla dezenfekte edilmis nitrik asidin yüzde doksan sekiz konsantresini alirsin, ve bu aside üç kat fazla sülfürik asit eklersin.

Nitrogliserinin olur.

Yedi dakika.

Nitrogliserini talasla karistirirsin ve çok güzel bir plastik patlayiciya sahip olursun. Uzay maymunlarinin bir çogu nitrogliserini pamukla karistirip, sülfat olarak Epsom tuzu ekler. Bu da ise yarar tabi. Bazi maymunlar nitro ile parafin kullanir. Parafin hiçbir zaman benim isime yaramadi.

Dört dakika.

Tyler ve ben çatinin ucunda, agzimda bir silah ve ben silahin ne kadar temiz olabilecegini düsünüyorum.

Üç dakika.

Sonra biri bagiriyor.

"Bekle". Bur Marla , çatidan bize dogru geliyor.

Marla bana dogru geliyor, sadece bana çünkü Tyler kayboldu. Püf. Gitti. Tyler benim halüsinasyonum , Marla'nin degil. Büyülü bir hile gibi Tyler yok oluyor. Ve simdi gerçekten agzina silah dayamis olarak tek basima kaliyorum.

"Seni takip ettik" diye bagiriyor Marla . "Destek grubundakilerle. Bunu yapmak zorunda degilsin. Indir silahi."

Marla'nin arkasinda bütün bagirsak kanserliler, beyin parazitleri, melanoma ekibi ve tüberkülozlular bana dogru yürüyor, topalliyor veya tekerli sandalyeleriyle ilerliyorlar.

Hepsi birden "Bekle" diyorlar.

Sesleri bana soguk rüzgarla birlikte ulasiyor, "Dur!"

"Sana yardim edebiliriz."

"Birak da yardim edelim."

Yukaridan polis helikopterlerinin vop , vop , vop sesi geliyor.

Gidin diye bagiriyorum. Çikinburdan . Bina havaya uçacak.

Marla "Biliyoruz" diye bagiriyor.

Bu tamamen bir yortu gibi görünüyor bana.

Kendimi öldürmüyorum diye bagiriyorum. Tyler'i öldürüyorum.

Ben Joe'nun Hafizasiyim.

Herseyi hatirliyorum.

"Ask filan degil" diye bagiriyor Marla , "ama sanirim ben de senden hoslaniyorum."

Bir dakika.

Marla Tyler'dan hoslaniyor.

"Hayir, ben senden hoslaniyorum" diyor Marla . "Farki biliyorum."

Ve hiçbir sey olmuyor.

Hiçbir sey patlamiyor.

Silahin namlusu parçalanmayan yanagima dayanmis vaziyette, Tyler , diyorum, nitroyla parafini karistirdin, degil mi ?

Parafin asla ise yaramaz.

Bunu yapmam gerekiyor.

Polis helikopterleri.

Ve tetigi çekiyorum.

30

Babamin evinde bir sürü madalya vardi.

Tabii ki, tetigi çekince, öldüm.

Yalanci.

Ve Tyler da öldü.

Polis helikopterleri bize dogru gelirken, Marla'ya , kendilerini kurtaramayan ama beni kurtarmak için ugrasan destek grubu insanlarina ragmen, tetigi çekmek zorundaydim.

Bu gerçek hayattan daha iyiydi.

Ve bir mükemmel dakika sonsuza kadar sürmez.

Cennettehersey beyaz üstüne beyaz renkte.

Sahtekar.

Cennet çok sessiz, plastik tabanli ayakkabilar var.

Cennette uyuyabilirim.

Insanlar bana mektup yazip, beni unutmadiklarini bildiriyorlar. Onlarin kahramani oldugumu. Daha da iyi olacagimi yaziyorlar.

Buradaki meleklerTevrattaki gibi, lejyonlar ve tegmenler var, cennetlik bir ordu vardiyalarla çalisiyor. Mezarlik. Yemekleri tepsilerde getiriyorlar, yaninda da bir bardak ilaç oluyor. Oyuncak Bebekler Vadisi oyun seti.

Tanriyla tanistim. Ceviz agacindan yapilma masasinin ardinda oturuyordu ve arkasindaki duvarda diplomalari asiliydi. Ve bana "Neden?" diye sordu.

Neden bu kadar çok sorun yaratmistim?

Her birimizin, özel ve nadir bir yeganeligin nadide ve kutsal bir kar tanesi oldugumuzun farkina varamamis miydim?

Hepimizin sevgi tezahürleri oldugunu göremiyor muydum?

Masasinda oturup, not tutan Tanriya baktim. Her seyi yanlis anlamisti.

Biz özel degiliz.

Pislik veya çöp de degiliz.

Biz sadece variz.

Variz ve olacak olan olur.

Ama Tanri "Hayir, bu dogru degil" dedi.

Peki. Tamam. Her neyse. Tanriya hiç bir sey ögretemezsiniz.

Sonra bana ne hatirladigimi sordu.

Herseyihatirliyordum.

Tyler'insilahindan çikan kursun, saglam olan yanagimi da yarmis ve bir kulagimdan öbür kulagima kadar bir keskin gülümse yayilmisti yüzüme. Kizgin bir Cadilar Bayrami kabagi gibi. Seytan bakisliSamuray . Hirs sembolü ejder.

Marla hala Dünyada ve bana yaziyor. Bir gün seni geri getirecekler diyor.

Ve eger cennette telefon olsaydi Marla'yi arardim ve "Alo" dedigi zaman telefonu kapatmazdim. "Selam. Ne var ne yok? Bana herseyi anlat" derdim.

Ama geri gitmek istemiyorum. Henüz degil.

Çünkü arada sirada bana yemek tepsimi ve ilaçlarimi getiren birilerinin gözünün mor, alinlarinin sis ve dikisli oldugunu görüyorum ve bana:

"Sizi özlüyoruz Bay Durden ." diyorlar.

Yada yerleri silen burnu kirik olan biri, yanimdan geçerken fisildiyor:

"Herseyplana uygun olarak devam ediyor."

Fisildiyor:

"Dünyayi daha iyi bir hale getirmek için, medeniyeti yok edecegiz."

Fisildiyor:

"Geri gelmenizi dört gözle bekliyoruz."

---

3 Dear Abby, bizdeki Güzin Abla kösesi gibi bir köse